

ଧରତ୍ରୀ
ପତ୍ରିକା

ତଥାପି ସମୀପ

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

କେହି ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ତ କେହି ମାନସିକ
ଅନଗ୍ରସର। ତଥାପି ଏମାନେ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା
ସାଜିଛନ୍ତି। ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ
ବିକ୍ରୀଡ଼ା ଅଭ୍ୟାସକୁ ଜାରି ରଖି
ସଫଳତା ପଥରେ ଅଗ୍ରସର
ହୋଇଥିବା ସମର୍ଥୀଙ୍କ କାହାଣୀ..

ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ କଲେ ହଟା କରିବ ଗ୍ଳୋ

ଦିନଯାକର ପରିଶ୍ରମ ପରେ ଥକାପଣ ଯୋଗୁ ଅନେକେ ରାତିରେ ହଟାର ଠିକ୍ରେ ଯତ୍ନ ନ ନେଇ ସେମିତି ଶୋଇପଡ଼ନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା ହଟାର ଚମକ ଧାରେ ଧାରେ କମିବାକୁ ଲାଗେ। ତେଣୁ ରାତିରେ ବିଶେଷ କରି ଖରାଦିନେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ କଲେ ହଟା ଗ୍ଳୋ କରିବା ସହ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିବ, ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

* ରାତିରେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ହଟା ପାଇଁ ଆଉ କିଛି କରନ୍ତୁ କି ନ କରନ୍ତୁ ନିହାତି ଭାବେ ଥଣ୍ଡା, ପରିଷ୍କାର ପାଣିରେ ମୁହଁକୁ ଭଲ ଭାବେ ଧୋଇ ତା'ପରେ ଶୁଅନ୍ତୁ। ଦେଖିବେ ଫ୍ରେଶ୍ ଲାଗିବା ସହ ରାତିରେ ଭଲ ନିଦ ହେବ।

* ଖରାଦିନେ ରାତିରେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ମୁଲତାନି ମାଟି, କାକୁଡ଼ିରସ ଓ ଚନ୍ଦନ ପାଉଁଶର ନେଇ ଏକ ଘୋଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ମୁହଁରେ ଲଗାଇବେ। ଅଧଘଣ୍ଟା ପରେ ଥଣ୍ଡା ପାଣିରେ ମୁହଁ ଧୋଇଦେବେ। ଏମିତି କିଛିଦିନ କଲେ ଦେଖିବେ ହଟାରେ କ୍ରମେ ଚମକ ଆସିଯିବ।

* କେତେକଙ୍କର ଆଖି ତଳ କଳା ପଡ଼ିବା ସମସ୍ୟା ରହିଥାଏ। ରାତିରେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ଆଖି ତଳେ ଭଲ ବ୍ରାଣ୍ଡର ଆଇକ୍ରିମ୍ ଲଗାଇବା ସହିତ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଆଖିର ଥକାପଣ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆଇଡ୍ରପ୍ ପକାଇଲେ ଦେଖିବେ କ୍ରମେ ଆଖି ସହ ହଟାରେ ବି ଚମକ ଆସିଯିବ।

* କେବଳ ମୁହଁ କାହିଁକି ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ଶରୀରର ବାକି ଅଙ୍ଗରେ ବି ଭଲ ବ୍ରାଣ୍ଡର ନାଇଟ୍ କ୍ରିମ୍/ବଡ଼ି ଲୋଶନ କିମ୍ବା ଖାଲି ନଡ଼ିଆ ତେଲ ବି ଲଗାଇଲେ, ହଟା ଗ୍ଳୋ କରିବା ସହ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଏଥିରେ ରିଲିଫ୍ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ନାହିଁ।

* ରାତିରେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ କେଶର ମସାକ୍ କଲେ ବି ଭଲ ନିଦ ହେବା ସହ ଫ୍ରେଶ୍ ଲାଗେ; ଯାହା ହଟାରେ ସ୍ୱତଃ ଗ୍ଳୋ ଆଣି ଦେଇଥାଏ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ପେ ୫-୧୧

Table with 6 columns: ମେଷ (Aries), ବୃଷ (Taurus), ମିଥୁନ (Gemini), କର୍କଟ (Cancer), ସିଂହ (Leo), କନ୍ୟା (Virgo). Each column contains a zodiac icon and a paragraph of horoscope text.

Table with 6 columns: ତୁଳା (Libra), ଚିନ୍ତା (Scorpio), ଧନୁ (Sagittarius), ମକର (Capricorn), କୁମ୍ଭ (Aquarius), ମୀନ (Pisces). Each column contains a zodiac icon and a paragraph of horoscope text.

ଦୀପରୁ ଦୀପ କାହିଁକି ଲଗାଯାଏ ନାହିଁ..

ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଦୀପ ଜଳାଇବାକୁ ନେଇ ଅନେକ ଧାର୍ମିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି। ଦୀପ ଜଳାଇ ଯେହେତୁ ଆମେ ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ଆବାହନ କରିଥାଉ; ତେଣୁ ତାଙ୍କରି ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ଗୃହରେ ଶାନ୍ତି, ସମୃଦ୍ଧି ଓ ସକାରାତ୍ମକ ଊର୍ଜା ଭରିଯାଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଯେଉଁ ଘରେ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖେ ଦୀପ ଜଳାଯାଏ; ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାସ ହୋଇଥାଏ। ତେବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ନିୟମ ଦୁହଁ, ଦୀପ ଜଳାଇବାକୁ ନେଇ ଆହୁରି ଅନେକ ନିୟମ ବି ରହିଛି। ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନିୟମ ହେଉଛି, କେବେ ବି ଜଳୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଦୀପରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଲଗାଇବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଜଳାଇ, ଜଳୁଥିବା ସେହି ବଳିତାରେ ଅଗ୍ନି ଦେବ ବାସ କରିଥାନ୍ତି। ଆଉ ତାଙ୍କରି ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ଘରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ନିକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ସେହି ଜଳୁଥିବା ବଳିତାରେ ଆସି ଏକାଠି ହୋଇଯାନ୍ତି। ଫଳରେ ଘରେ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ସେହି ଜଳୁଥିବା ଦୀପରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଲଗାଇବା, ତା'ହେଲେ ପ୍ରଥମ ଦୀପର ବଳିତାରେ ଏକାଠି ହୋଇ ରହିଥିବା ନିକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୀପର ବଳିତାକୁ ଚାଲିଯିବ। ଏମିତି ଭାବେ ଗୋଟିଏ ଦୀପରୁ ଅନ୍ୟ ଦୀପ ହୋଇ ସେମିତି ବୁଲୁଥିବ, ତାହା ସହଜରେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। ସେହିପରି କୁହାଯାଏ, ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦୀପରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଲଗାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଫାଟ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ। ତେଣୁ ଏହି କଥାକୁ କେତେ ଦୂର ମାନିବେ ତାହା ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ।

ଦୁହଁ। କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଜଳାଇ, ଜଳୁଥିବା ସେହି ବଳିତାରେ ଅଗ୍ନି ଦେବ ବାସ କରିଥାନ୍ତି। ଆଉ ତାଙ୍କରି ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ଘରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ନିକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ସେହି ଜଳୁଥିବା ବଳିତାରେ ଆସି ଏକାଠି ହୋଇଯାନ୍ତି। ଫଳରେ ଘରେ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ସେହି ଜଳୁଥିବା ଦୀପରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଲଗାଇବା, ତା'ହେଲେ ପ୍ରଥମ ଦୀପର ବଳିତାରେ ଏକାଠି ହୋଇ ରହିଥିବା ନିକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୀପର ବଳିତାକୁ ଚାଲିଯିବ। ଏମିତି ଭାବେ ଗୋଟିଏ ଦୀପରୁ ଅନ୍ୟ ଦୀପ ହୋଇ ସେମିତି ବୁଲୁଥିବ, ତାହା ସହଜରେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। ସେହିପରି କୁହାଯାଏ, ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦୀପରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଲଗାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଫାଟ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ। ତେଣୁ ଏହି କଥାକୁ କେତେ ଦୂର ମାନିବେ ତାହା ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ।

ପାଠକୀୟ

* କେଉଁଠି ପାନୀୟ ଜଳର ସୁବିଧା ନାହିଁ ତ, ପୁଣି କେଉଁଠି ପାନୀୟ ଜଳ ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। ତଥାପି ବି ସେଠାକାର ଲୋକେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ପୋଖରୀ ପାଣିକୁ ପାନୀୟ ଜଳ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ସମୟୋପଯୋଗୀ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ପୋଖରୀ ଭରସା' ବେଶ୍ ମନକୁ ଆଁ ହୋଇପାରିଥିଲା। 'ବାସୁ ଅନୁଯାୟୀ ପୃଷ୍ଠା ପ୍ରବେଶ ବ୍ଳାଉ', 'ସୁରେଇ ବି ଆଣିପାରେ ସୌଭାଗ୍ୟ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। - ସ୍ୱରାଜ ପ୍ରଧାନ, ସମ୍ବଲପୁର

* ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ଥାନିତ 'ପୋଖରୀ ଭରସା' ଶୀର୍ଷକ ଆଲୋଚ୍ୟାଟି ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଆଲୋଚ୍ୟା ଥିଲା। ଲାଇଫ୍ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ପୃଷ୍ଠାରୁ 'ଶର୍ତ୍ତ ଫ୍ୟାଶନ' ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାରୁ କବି, ଗାଳ୍ପିକ, ନାଟ୍ୟକାର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ସାହୁଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଉପାଦେୟ କଥା ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା।

- ଶୁଭ୍ର ପ୍ରକାଶ ମିଶ୍ର, ପୋଖରୀପୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

* ସ୍ୱଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଆରପାଖ' ଶୀର୍ଷକ ଗପ ଏବଂ 'ପଥର ଦେବତା' ଶୀର୍ଷକ କବିତାଟି ବେଶ୍ ମନକୁ ଆଁ ଲାଗୁଥିଲା। ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ସ୍ୱାସ ଅନିଲ', 'ସତ-ମିଛର ଖେଳ', 'ପ୍ରଶଂସିକା ହେବ ଏମିତି' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ମଜାଦାର ହେବା ସହ ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବି ଥିଲା।

- ରଶ୍ମିପ୍ରଭା ମହାନ୍ତି, ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

* ସାହିତ୍ୟିକ ତଥା ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଲଳିତ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଅନୁଭୂତିଟି ବେଶ୍ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା। ସେହିପରି 'ମାଇପି ମେଲ', 'ପୋଲିସ-ଜନତାଙ୍କ ସୁସମ୍ପର୍କର ସେରୁ ଏହି ପରମ୍ପରା' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସହ ମନକୁ ଆଁ ହୋଇଥିଲା। ମତେଲ୍ ମିରରରେ ପ୍ରିୟଙ୍କା ଖୁର୍ ସୁନ୍ଦରୀ ଲାଗୁଥିଲେ। - ଭବାନୀ ପୃଷ୍ଠି, ଡେଲାଇ

* ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ କେରଳ ବ୍ୟାଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ବିବିଧା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଡିଏଫ୍ ଓଡ଼ିଆର କଥା' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଟି ବେଶ୍ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହୋଇପାରିଥିଲା। ସେହିପରି 'କାନ୍ଥ ଓସାରର ଘର' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଟି ଖୁବ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଲାଗୁଥିଲା।

- ସୋନି, ମାନି, ରୋନି, କଳାହାଣ୍ଡି

* ଏଥରର ବ୍ୟକ୍ତ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଉଛୁଳା ଭଲ୍ଲିର ଅନ୍ତରାଳେ' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଟି ବେଶ୍ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥିଲା। ବ୍ୟାଙ୍କପେଜ୍ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ସ୍ୱପ୍ନର ବାସ୍ତବ ରୂପ', '୨୪ ଘଣ୍ଟାରେ ୨୬୦୦୦ ବର୍ଷ ଉର୍' ଏବଂ 'ଅଜବ ବାଇକ' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଲାଗିବା ସହ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା। - ମୌସୁମୀ ପରିଡ଼ା, କେନ୍ଦୁଝର

ବିଶେଷ ଟିପ୍ପଣୀ

ପୋଖରୀ ଭରସା ଥିଲା ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଶର୍ତ୍ତ ଫ୍ୟାଶନ ପୃଷ୍ଠା ଥିଲା ଲାଇଫ୍ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ପୃଷ୍ଠାରେ। ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ଲାଗୁଥିଲା ଭଲ ଟୁନ ସହରରୁ ଦୂର ଓ ସିନେମା, ମନ କିଣି ନେଉଥିଲା ପୁଣି ଟୁନ ସାଥୀର ଛବି ପ୍ରତୀକ। ସତରେ ଛୁଟିଦିନ ତୁମେ ମହାନ ଟୁନ ପରି ନୁହେଁ କେହି ଏମିତି ଶକ୍ତିମାନ। - ରଞ୍ଜିତା ଦାଶ, ରାଜକନିକା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ତଥାପି ସମର୍ଥ

କେହି ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ତ କେହି ମାନସିକ
ଅନଗ୍ରସର। ତଥାପି ଏମାନେ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ସାଜିଛନ୍ତି।
ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବି କ୍ରୀଡ଼ା
ଅଭ୍ୟାସକୁ ଜାରି ରଖି ସଫଳତା
ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବା
ସମର୍ଥୀଙ୍କ କାହାଣୀ..

କେହି ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ତ କେହି ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର। ତେବେ ନାନାପ୍ରକାର ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିବ୍ୟବର୍ଗରେ ସେମାନେ ଆଜି ସଫଳ କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ ହେବା ସହ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପାଇଁ ଚିହ୍ନିତ। ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବି କ୍ରୀଡ଼ା ଅଭ୍ୟାସକୁ ଜାରି ରଖି ସଫଳତା ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବା ସେମାନେ କେତେଜଣଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ..

ସଫଳତାର ଯାତ୍ରାରେ ସରିତା: ଶ୍ରେଣୀ, ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଓଲିମ୍ପିକ୍ସ ସମର ଗେମ୍ସର ଯୁନିଫର୍ମ ଓ ଭଲିବଲ୍ରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଫ୍ଲୋର ବ୍ୟାଡ୍ମିଣ୍ଟନରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିତିଛନ୍ତି ସରିତା ରାଉତରାୟ । ମାତା ସେହଲତା ରାଉତରାୟ ଓ ପିତା ଗୁଣ୍ଡିଚା ରାଉତରାୟ । ତାଙ୍କ ମା' ସେହଲତା କୁହନ୍ତି- ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତିରେ ସମସ୍ୟା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ରାଜନିତି ଭାବେ ଯାହାକି ରୋଜଗାର କରୁଥିଲେ ସେଥିରେ ଆମ ପରିବାର ବୁଝିପାରୁନା ଚଳି ଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହେବାକୁ ଘର ଚଳାଇବା ଲାଗି ବସ୍ତିରେ ଛୋଟ ଡେକୋରାଟି ଦୋକାନଟିଏ ଦେଲି । ସବୁବେଳେ ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ଲାଗି ରହିଥାଏ । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ସରିତା କେବେ ତା' ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍କୁଲରେ ତା'ର ନାମ ଲେଖାହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସେ ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ପରି ସହଜରେ ପଢ଼ି ପାରିଲା ନାହିଁ । କାରଣ ତା'ର ଶୁଣିବା ଓ କହିବାରେ ତିକ୍ତ ଅସୁବିଧା ଥିଲା । ତାକୁ ଯେତେବେଳେ ସାତବର୍ଷ ହେଲା ସେ ସେଣ୍ଟର ଅଫ୍ ଶ୍ରେଣୀ ଏକ୍ସକେଲେନ୍ସ ଫର୍ ଚିଲ୍ଡ୍ରନ୍ ଓଫ୍ ମଲ୍ଟିପଲ ଡିଜିଟାଲିଟି ଅଫ୍ ଓପନ ଲର୍ନିଂ ସିଷ୍ଟମ୍ (ଓଏଲଏସ୍)ରେ ଯୋଗଦେଲା । ସେଠାରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ, ସେ ସାମାନ୍ୟ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର । ପରେ ତାକୁ ଓଡ଼ିଶା ନୃତ୍ୟ ସହିତ ଟେଲିଫି ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ଦିଆଗଲା । ସେଥିରେ ସେ ବହୁତ ଭଲ କରି ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା ଅର୍ଜନ କଲା । ତେବେ କ୍ରୀଡ଼ା କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଓଏଲଏସ୍ ସିଲ୍ଡ ଓ ତଥା ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଭାରତ ଓଡ଼ିଶାର ଆଞ୍ଚଳିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରକାଶକୁମାର ରଥ । ସରିତାଙ୍କ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଅର୍ପିତା ମହାପାତ୍ର କୁହନ୍ତି, 'ସରିତା ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସାଇକେଲିଂ ସହିତ ଫୁଟବଲ୍, ବିଡ୍ ଭଲିବଲ୍ ଏବଂ ଫ୍ଲୋର ବ୍ୟାଡ୍ମିଣ୍ଟନ ନିଜର ଦକ୍ଷତା ଦେଖାଇପାରିଥିଲେ । ଆଉ ଜାତୀୟ ଚାମ୍ପିୟନଶିପର ବିଭିନ୍ନ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କଲେ । ୨୦୧୫ ଅଗଷ୍ଟରେ ଆମେରିକାର ଲସ୍ ଏଞ୍ଜେଲ୍ସରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଓଲିମ୍ପିକ୍ସ ସମର ଗେମ୍ସର ଯୁନିଫର୍ମ ଓ ଭଲିବଲ୍ରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ହାସଲ କଲେ । ସେହିପରି ୨୦୧୭ରେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଆରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଓଲିମ୍ପିକ୍ସ ଫ୍ଲୋର ବ୍ୟାଡ୍ମିଣ୍ଟନରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ହାସଲ କଲେ । ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୪ରେ ସେ ଜାତୀୟସ୍ତରୀୟ ସାଇକେଲିଂ ଚାମ୍ପିୟନଶିପରେ ଭାଗନେଇ ୨ଟି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ସରିତା କୋଚ-ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।'

ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସରେ କଳ୍ପନା: ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ସାଇକେଲିଂରେ ରୌପ୍ୟ ପଦକ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି କଳ୍ପନା ଜେନା । ମାତା ଗୀତାଞ୍ଜଳି ଜେନା, ପିତା ଗଦାଧର ଜେନା । ଘର କଟକ ଜିଲାର ଆଠଗଡ଼, ଖୁଣ୍ଟକଟା ଗାଁରେ । ତାଙ୍କ ମା' କୁହନ୍ତି, 'ମୋର ତିନି ଝିଅ ଓ ଗୋଟିଏ ପୁଅ । କଳ୍ପନା ସାନ ଝିଅ, ତା'ର ଆଖି ଓ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ସମସ୍ୟା ରହିଛି,

ଯାହାଫଳରେ ସେ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର । ତାଙ୍କ ବାପା ମୂଳମନ୍ତ୍ରୀ ଲାଗି ପରିବାର ଚଳାଇଥାନ୍ତି । ୨୦୧୮ରେ ଦୋରଡ଼ା ବ୍ରଜବିହାରୀ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଡେ' କେନ୍ଦ୍ରରେ କଳ୍ପନାର ନାମ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିଥିଲେ । କଳ୍ପନାଙ୍କ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ବିବେକାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି କୁହନ୍ତି, ୨୦୧୯ରେ ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସରେ ଫ୍ଲୋର ବଲ୍ ବିଭାଗରେ ଓଡ଼ିଶା ଡେମୋ ଭାଗ ନେଇ ତୃତୀୟସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ୨୦୨୦-୨୧ ମସିହା କରୋନା ସମୟରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟରେ ବହୁଥର ଖେଳରେ ଭାଗନେଇ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । ୨୦୨୨-୨୩ରେ ଭାରତର ଜାତୀୟ ସ୍ତରୀୟ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସରେ ସାଇକେଲିଂ, ରୋଲର କ୍ଲବିଙ୍ଗ ଓ ବ୍ୟାଡ୍ମିଣ୍ଟନରେ ଭାଗ ନେଇ ସଫଳତା ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ଭାରତ ଡେମୋ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୨୩ ଜୁନରେ ଜର୍ମାନୀର ବର୍ଲିନ ସହରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ସାଇକେଲିଂରେ ଭାଗନେଇ ୨ୟ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରି ସିଲଭର ପଦକ ପାଇଥିଲେ । ୨୦୨୪ ଜାନୁଆରୀରେ ଗୋଆଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବ୍ୟାଡ୍ମିଣ୍ଟନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗନେଇ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ । ସେ ପାଠପଢ଼ା ସହିତ ଖେଳ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି ।

ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଆଣିଦେଲା ସଫଳତା: ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ, ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ସହ ଉପଯୁକ୍ତ ଟ୍ରେନିଂ ପାଇଲେ ଜଣେ ସଫଳତା ପାଇପାରେ । ସେମାନେ ଜଣେ ପ୍ରତିଭା ହେଲେ ଶ୍ରେଣୀ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଆଇଲେଟ୍ ଅରିଦିତା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ । ସେ ଜଣେ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର । ମାତା ବୁଲା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ପିତା ଡାକ୍ତର ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ । କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଶିଳିଗୁଡ଼ିରୁ ଆସି ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହୁଥିଲେ । ଅରିଦିତାଙ୍କୁ ୬ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିୟୋଗ ଘଟିଥିଲା । ଅରିଦିତା ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରହୁଥିବା ଯୋଗୁ ସେଣ୍ଟର ଅଫ୍ ଶ୍ରେଣୀ ଏକ୍ସକେଲେନ୍ସ ଫର୍ ଚିଲ୍ଡ୍ରନ୍ ଓଫ୍ ମଲ୍ଟିପଲ ଡିଜିଟାଲିଟି ଅଫ୍ ଓପନ ଲର୍ନିଂ ସିଷ୍ଟମ୍ (ଓଏଲଏସ୍)ରେ ଯୋଗଦେଲେ । ଏଠାରେ ଅରିଦିତାଙ୍କୁ କେବଳ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶରେ ସହାୟତା ହୋଇ ନ ଥିଲା ବରଂ କ୍ରୀଡ଼ା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତ୍ରେଧ ଅର୍ଜନ ପାଇଁ ବଡ଼ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ବି ମିଳିଥିଲା । ଅରିଦିତାଙ୍କୁ ଜଣେ ସଫଳ ଖେଳାଳି ଭାବେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବାରେ ଜାତୀୟ ତଥା ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷକା ସମ୍ପିତା ମହାପାତ୍ରଙ୍କର ଅନେକ ଭୂମିକା ରହିଛି । ସମ୍ପିତା କୁହନ୍ତି, ଅରିଦିତାଙ୍କ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କ୍ରୀଡ଼ା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ରୁଚି

ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଗୁଜରାଟ ଗାନ୍ଧୀନଗରଠାରେ ଆୟୋଜିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଲିମ୍ପିକ୍ସରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଓ ଚୟନ ଶିବିରରେ ୧୦୦ମିଟର ଓ ୨୦୦ମିଟର ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶତପୁଟରେ ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁ ବିଶ୍ୱ କ୍ରୀଡ଼ା ଲାଗି ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୮ମସିହାରେ ବିହାରର ମୁଜାଫରପୁରଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଲିମ୍ପିକ୍ସରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଓ ସ୍କ୍ରୀମିଂ ଶିବିର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସମୟକ୍ରମେ ୧୦୦ ମିଟର ଦୌଡ଼ରେ ଗୋଲ୍ଡ ଓ ୨୦୦ ମିଟର ଦୌଡ଼ରେ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଅରିଦିତାଙ୍କ ଦକ୍ଷତାକୁ ଅଧିକ ଶାଣିତ କରିବାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଓଡ଼ିଶାର ଆଞ୍ଚଳିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରକାଶ କୁମାର ରଥ ଏବଂ ସମ୍ପିତା ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଭୂମିକା ବେଶ୍ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ରାଜ୍ୟ, ଦେଶ ଓ ବିଦେଶରୁ ଅରିଦିତାଙ୍କୁ ବହୁ ସମ୍ମାନ ଓ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଛି । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଯୁଥ୍ ଆଣ୍ଡ ସ୍ପୋର୍ଟସ ବିଭାଗ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ସହ ୪ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏହାବ୍ୟତୀତ ସେ ଏସ୍ଏସ୍ପିଇଡି ସଂସ୍ଥା, ରେଡ୍ କ୍ରସ ଓ ଦିଆର୍କଏମ୍, ଏସ୍ଏସ୍ଏଟଏ ଆଫ୍ଟର୍ସ୍କୁଲ ସମ୍ମାନିତ ।

ଜୟନ୍ତୀଙ୍କ ସଫଳତାର ଯାତ୍ରା: ପୁରୀ ଜିଲା ସତ୍ୟବାଦୀ ମାଣିକ୍ରୀ ସାହିର କୁଞ୍ଜି ବେହେରା । ପତ୍ନୀ ଆଶାମଣି, ୪ ଝିଅ ଓ ଗୋଟିଏ ପୁଅଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର । ସେମାନେ ଏକ କୁଡ଼ିଆ ଘରେ ରହୁଥିବା ବେଳେ କୁଞ୍ଜି ଦିନମଜୁରି ଲାଗି ଘର ଚଳାଇଥାନ୍ତି । ସାନ ଝିଅ ଜୟନ୍ତୀ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷକର ହୋଇଥିବାବେଳେ ଘରେ ତାଙ୍କୁ ଚାଲୁ ହାତ ଜଳନ୍ତା କାଠ ରୁଲିରେ ପଡ଼ିଯିବାକୁ ଶରୀରର ବାମ ହାତ ପୋଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ଚିକିତ୍ସା ପରେ ତାଙ୍କର ପୋଡ଼ା ଘା ସିନା ଭଲ ହୋଇଗଲା, ହେଲେ ହାତଟି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବଙ୍କା ହୋଇ ରହିଗଲା । ଏଥିଯୋଗୁ ଝିଅର ଚିନ୍ତା କୁଞ୍ଜିଙ୍କୁ ଘାରିଥିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ପାଖ ଗାଁ ସ୍କୁଲରେ ଜୟନ୍ତୀ ବେହେରା ପାଠପଢ଼ିଲେ । ତାଙ୍କ ହାତ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସାଙ୍ଗସାଥୀଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା ପରିହାର ଶୁଣିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଜୟନ୍ତୀ ୬ଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ଥରେ ବୁଲି ସ୍ତରୀୟ ଏକ କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଜୟନ୍ତୀଙ୍କ ଖେଳପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଓ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଗୁଣକୁ ଚିହ୍ନିଥିଲେ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର । ତା' ପରେ ଜୟନ୍ତୀଙ୍କ ଠାରୁ ଠିକଣା ସଂଗ୍ରହକରି ତାଙ୍କ ମା' ବାପାଙ୍କୁ ବୁଝାସୁଜା କରି ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳଠାରେ ଥିବା ଗୁରୁକୁଳ ଆଥଲେଟିକ ଟ୍ରେନିଂ ସେଣ୍ଟରରେ ଜୟନ୍ତୀଙ୍କ ରହିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ତାଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ସହ ପ୍ରଫେସନାଲ ଆଥଲେଟ ଭଳି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ବିଷ୍ଣୁପ୍ରସାଦ କୁହନ୍ତି, 'ଜୟନ୍ତୀଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବାର କିଛିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଫେସନାଲ ଆଥଲେଟ ଭାବେ କାମ କରିଥିଲେ । ୨୦୦ ମିଟର ଓ ୪୦୦ ମିଟର ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସେ ଟ୍ରାକକୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲା । ସାଧାରଣ ବର୍ଗର ଆଥଲେଟଙ୍କ ସହ ୮୦୦ ମିଟର ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଦୌଡ଼ି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିତିଥିଲେ । କେବଳ ରାଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରାକରେ ନିଜର ପ୍ରତିଭା ଦେଖାଇ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଅନେକ ମେଡାଲ ଜିତିଥିଲେ । ସମୟକ୍ରମେ ଜୟନ୍ତୀ ଜାତୀୟ ସିନିୟର ପାରା ଆଥଲେଟିକ ଚାମ୍ପିୟନଶିପରେ ୨୦୧୬ ମସିହାରେ ୪ଟି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ୩ଟି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ୨୦୧୮ ମସିହାରେ ୩ଟି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଜିତିଥିଲେ ଏବଂ ତା' ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିଳା ଆଥଲେଟ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ, ଜାତୀୟ ସ୍ତରୀୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସଫଳତା ପରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରୀୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଜୟନ୍ତୀ ସଫଳତା

ଅରିଦିତା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ସରିତା ରାଉତରାୟ

ଆନୁପମା ବେହେରା

ପିଲାମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଭାନୁମତି ବେହେରା

ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହିତ କଳ୍ପନା ଜେନା

ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୧୭ ମସିହା ଜୟନ୍ତୀଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷ । ୯ ମେ' ୨୦୧୭ ବେଞ୍ଚିଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଚାଲନା ଓପନ ପାରା ଆଥଲେଟିକ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ରେ ସେ ୪୦୦ ମିଟର ଦୌଡରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ୨୦୦ ମିଟର ଦୌଡରେ ରୌପ୍ୟ ପଦକ ଜିତି ଦେଶ ପାଇଁ ଗୌରବ ଆଣିଥିଲେ । ସୁଜିତରଲାଣ୍ଡଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଜୁନିୟର ଖାଲିଡ ପାରା ଆଥଲେଟିକ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ରେ ୪୦୦ ମିଟର ଦୌଡରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଏବଂ ୨୦୦ ମିଟର ଦୌଡରେ ରୌପ୍ୟ ପଦକରେ ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଭାରତର ଜାତୀୟ ପତାକାକୁ ଉଡାଇ ଥିଲେ । ୧୦ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୧୭ ବୁବାଇଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଯୁଥ୍ ଏସିଆନ ପାରା ରୋମସରେ ଭାରତ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି କରି ୨୦୦ ମିଟର ଦୌଡରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ, ୪୦୦ ମିଟର ଦୌଡରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଏବଂ ୧୦୦ ମିଟର ଦୌଡରେ ରୌପ୍ୟ ପଦକ ଜିତିଥିଲେ । ୧୪ ଜୁଲାଇ ୨୦୧୭ରେ ଲଣ୍ଡନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱ ପାରା ଆଥଲେଟିକ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ରେ ଭାରତ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି କରି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ସାଧାରଣ ଆଥଲେଟିକ ଚାଲନା ସହ ପ୍ରାୟ ପାଖାପାଖି ଚାଲନାରେ ଦୂରତା ରଖି ଜୟନ୍ତୀ । ଦୈନିକ କ୍ରୀଡା ଅଭ୍ୟାସକୁ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଏବେ ରାଜ୍ୟ ଖଣି ନଗରରେ ସେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ।

ଭାନୁମତି ବେହେରା: ସମୟ କେତେବେଳେ କାହାକୁ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ କ'ଣ କରିପାରେ ତାହା କିଏ କହିବ । ସତ କହୁଛି ଆଜ୍ଞା, ମୋର ଏ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ଜନ୍ମଗତ ଦୁହେଁ ! ଭାଗ୍ୟର ବିଦ୍ରୁମ ହେଉ ଯୁଁ ଆଜି ଜଣେ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାଲଟି ଯାଇଛି । ମୋ ଜୀବନର ସଂପର୍କମୟ ପଥରେ ଏମିତି କିଛି ଘଟଣା ଘଟିଛି, ଯାହା ମୋ ଲାଗି ପରିବାର ଅନେକ କିଛି ହରାଇଛନ୍ତି । ଏହା କୁହନ୍ତି ଜଣେ ଷ୍ଟେର୍ ପାରା ଆଥଲେଟିକ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ ଖେଳାଳି **ଭାନୁମତି ବେହେରା** । ମାତା-ରେବତୀ ବେହେରା, ପିତା- ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ବେହେରା । ଘର କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲାର ସଦର ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମହାଦେଇ ଯୋଡ଼ାର ଚିକରପଡ଼ାରେ । ଭାନୁମତି କୁହନ୍ତି- ସେତେବେଳେ ମହାଦେଇଯୋଡ଼ା ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୮ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥାଏ । ଖେଳ ପିରିୟଡରେ ସହପାଠୀମାନଙ୍କ ସହିତ କବାଡ଼ି ଖେଳ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲି, ବିପକ୍ଷ ଦଳର ଖେଳାଳିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଥରେ ମୋ ବାମ ଗୋଡ଼ରେ ଶକ୍ତ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଖେଳରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ମଜି ଯାଇଥିଲି ଯେ ଶକ୍ତ ଆଘାତ ପାଇଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ଖେଳି ଚାଲିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଆଉ ଦିନେ ଖେଳୁଥିବା ବେଳେ ପୁଣି ସେହି ଗୋଡ଼ରେ ବିପକ୍ଷ ଖେଳାଳିଙ୍କ ଗୋଡ଼ ମାଡ଼ ହେଲା । ଫଳରେ ଅଧିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଲା । ଗୋଡ଼ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ନ ଦେଇ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାୟ ୩/୪କିମି ଦୂର ସ୍କୁଲକୁ ଚାଲିକି ଯାଆସ କରୁଥାଏ । ଫଳରେ ଦିନକୁ ଦିନ ଗୋଡ଼ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅସହ୍ୟ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ମା'ଙ୍କୁ ଅସଲ କଥା ନ କହି ଗୋଡ଼ ଦରଜ ହେଉଛି ବୋଲି କହିଲି । ସେ କହିଲା ପ୍ରତି ଦିନ ୧୦କିମି ସ୍କୁଲକୁ ଯିବାଆସିବା କରୁଥିବାରୁ ଏମିତି ଦରଜ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ସ୍କୁଲକୁ ଯାଇପାରିଲି ନାହିଁ ଆମଘରକୁ କେତେଜଣ ସାଙ୍ଗପିଲା ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ଘରେ ସବୁ ସତ କଥା କହିଦେଲେ । ଏହାପରେ ମତେ ମେଡିକାଲ ନେଇ ଏକ୍ସ-ରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଡାକ୍ତର କହିଲେ ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି ପ୍ଲାଷ୍ଟର ହେବ । ୩ମାସ ଗୋଡ଼ ପ୍ଲାଷ୍ଟର ରହିବ । ହେଲେ ୮/୧୦ ଦିନ ଯାଇଛି ଗୋଡ଼ରେ

ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଲା । ଆଉ ସମ୍ଭାଳି ପାରିଲି ନାହିଁ । ଥରେ ଘରେ କେହି ନ ଥିବା ବେଳେ ପନିକରେ ସେହି ପ୍ଲାଷ୍ଟରକୁ କାଟିଦେଇଥିଲି । ଦେଖୁଲି ଗୋଡ଼ ସାମାନ୍ୟ ଫୁଲି ଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ପୁଣି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅସହ୍ୟ ହେଲା । ବିକଳ ସହି ନ ପାରି ମୋତେ ଭଲ କରିବା ପାଇଁ ବାପା ଚିକାକଲେ । ଧାର କରଜ କରି ଟଙ୍କା ଆଣିଲେ । ଯିଏ ଯୁଆଡ଼େ କହିଲେ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ନେଲେ । ଜଣେ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଠାରୁ ଚେରମୂଳ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପରେ ଟିକେ ଭଲ ଲାଗିବାକୁ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ସେତେବେଳେ ୯ମ ପରୀକ୍ଷା ଚାଲିଥାଏ । ଶେଷ ଦିନ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ସାଇକେଲ ଚଲାଉ ଘରକୁ ଫେରୁଥାଏ ହଠାତ୍ ସାଇକେଲରୁ ପଡ଼ିଗଲି । ପୁଣି ସେଇ ଭଙ୍ଗା ଗୋଡ଼ରେ ଆଘାତ ଲାଗିଲା । ଗୋଡ଼ ଫୁଲି ଗଲା । ଆଉ ଚାଲିପାରିଲି ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ପଡ଼ିରହିଲି । ସେଠାରୁ ମୋତେ ବାପା ଘରକୁ ଧରିକି ଆସିଲେ । ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ କଟକରୁ ଜଣେ ଡାକ୍ତର କେନ୍ଦୁଝର ଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାରୁ ସେ କହିଲେ ଚିକିତ୍ସାରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯାଇଛି । ଯଦି ପାରୁଛ ଡିଅକୁ ଶୀଘ୍ର କଟକ ନେଇଯାଅ । ଗୋଡ଼ରେ ଯେଉଁ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା ସେଥିରେ କୁତ ଜମି ଇନ୍‌ଫେକ୍ସନ କରିଗଲାଣି । ଏପରିକି କ୍ୟାନସର ଆଡ଼କୁ

ଗତି କଲାଣି । କିଛି ଲୋକ କହିଲେ କଟକ ନେଲେ ଗୋଡ଼ କାଟିଦେବେ । ତମେ ଆଉ ଅନ୍ୟଆଡ଼େ ଯାଅ । ତେଣୁ କଟକ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଗଲୁ । ସେଠାରେ ଡାକ୍ତର ଯେଉଁ ଚିକିତ୍ସା କଲେ ଭଲ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଧିକ ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବଢିଗଲା । ସେଠାରୁ କିଛିଦିନ ପରେ ଗାଁକୁ ଫେରିଲୁ । ମୋ ଚିକିତ୍ସା ଲାଗି ଘର, ଜମି ବିକ୍ରି ହେଲା । ଆଉ କିଛି ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା କରଜ କରି ବାପା କଟକ ଆଣିଲେ । କଟକ ବଡ଼ ମେଡିକାଲରେ କାଲେ ଡେରି ହେବ ବୋଲି ଏକ ଘରୋଇ ନର୍ସିଂହୋମରେ ଚିକିତ୍ସା କରାଗଲା । କିଛିଦିନ ପରେ ଡକ୍ଟର କହିଲେ କ୍ୟାନସରକୁ ସ୍ୱେଡ କରୁଛି , ଚିକିତ୍ସା ପରେ ବି କିଛି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଯୁଁ କହିଲି ସାର ମୋର ଗୋଡ଼ କାଟି ଦେଲେ ସବୁ କିଛି ଠିକ ହେଇଯିବ କି ? କାରଣ ମୋ ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ମତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । ଡାକ୍ତର କହିଲେ ହୁଁଝିଆ ଗୋଡ଼ କାଟିଦେଲେ ତୁ ବଞ୍ଚିଯିବୁ । ସେଇଯା ହେଲା । ଚିକିତ୍ସା ଯୋଗୁ ପାଠରେ ପଛେଇ ଯିବାରୁ ଘରକୁ ଜଣେ ସାର ପଡେଇବାକୁ ଆସିଲେ । ତା'ପରେ ୧୦ମ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ପାଇଲି । ରାଜସ୍ଥାନୀ କଲେଜରେ +୨ ପଢିଲି । ଘର ଚଳିବା ପାଇଁ ମା' ହାଣ୍ଡି ମାଠିଆ ତିଆରି କରି ବିକ୍ରି କଲେ । ସେହି ଖର୍ଚ୍ଚରେ କେନ୍ଦୁଝର ଧରଣୀଧର କଲେଜରେ +୩ ପଢିଲି । ଘରେ କିଛି ରୋଜଗାର ଆଶାରେ ପିଲାଙ୍କୁ ଚିତ୍ତଶନ କଲି । ୨୦୧୪ରେ ସାନଭଉଣୀର ବିବାହ ଯୋଗୁ ତା'ର ଖର୍ଚ୍ଚ, ପୁଣି ସେହିବର୍ଷ ଜେଜେ ମା'ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା । ବାପା ଧାରକରଜ ଚିକାରେ ଅସୁବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ପଡିଲେ । ୨୦୧୫ରେ ଚାଷପାଇଁ ଲୋନ କରିଥିଲେ ସେହିବର୍ଷ ମରୁଡି ହେଲା । ବାପାଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିବାଟ କିଛି ଦଶିଲା ନାହିଁ । ୨୦୧୫ରେ ଯୁଁ ପୁରୀ ଜିଲାର କଣାସ ଦୟାବିହାର ଏକ ସଂସ୍ଥାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଆସିଲି, ଦିନେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବାପା ଫୋନକଲେ ତୁ ଘରକୁ ଟିକେ ଆସେ । ରାତି ହୋଇଯିବାରୁ ପୁରୀରୁ କେନ୍ଦୁଝର କେମିତି ଯିବି ଭାବି ଯୁଁ ଶୋଇପଡିଲି । ମୋ ଫୋନକୁ କେହି ଚୋରାଇ ନେଲା । ସକାଳୁ ଯୋଗକୁ ମୋବାଇଲ ସହିତ ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ଯୋଗାଡ଼ ହୋଇଗଲା । ତା'ପରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସି ବରମୁଣ୍ଡା ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ । ଘରୁ ହଠାତ୍ ଫୋନ ଆସିଲା, ଯୁଁ ଶୁଣୁଥିଲି ଭାଇ ବାପା..ବାପା ..ବୋଲି କାନ୍ଦୁଥିଲା । ସେ କାନ୍ଦ ଶୁଣି ସେଠାରେ ଯୁଁ ଅଚେତା ହୋଇପଡିଲି । ଅନ୍ୟ ସାଙ୍ଗମାନେ ମତେ ବସରେ ବସାଇ ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚାଇଥିଲେ । ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ବାପାଙ୍କର ଗାଁ ମଶାଣିରେ ସକ୍ରାର ସରିଥିଲା । ବାପାଙ୍କୁ କେତେ ଡାକିଲି ହେଲେ ଶୁଣିଲେନି । ମତେ ଲାଗିଲା ମୋ ସାରା ଶରୀର ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ହୋଇଯାଇଛି । ଗୋଡ଼ ହରାଇଲା ପରେ ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ଭଳିବଲ ଖେଳିଛି । ୩ମାସରେ ୩ଟି ଗୋଲ୍ଡ ମେଡାଲ ଓ ରୌପ୍ୟ ପଦକ ମିଳିଛି । ଏହାବ୍ୟତୀତ ପରିବାର ଭାର ମୁଣ୍ଡାଇ ଚାଲିଛି । ପୂର୍ବରୁ ବାପା ଲୋନ୍ କରିଥିବା ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ଚାଷୀରଣ ଶୁଣୁଛି । ଏବେ ଯୋଡ଼ା ଯୁନିସିପାଲିଟିରେ ଏକ ଏଜେଣ୍ଟି ଜରିଆରେ ତାଟାଏଣ୍ଡ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ।

କଳ୍ପନା

ଜୟନ୍ତୀ -ବନବିହାରୀ ବେହେରା
କିଶୋର ମହାପାତ୍ର

ଟ୍ରେଣ୍ଡି ସମର୍ ଆଉଟଫିଟ୍

ଖରାଦିନେ କେଉଁ ଆଉଟଫିଟ୍ ପିନ୍ଧିଲେ କମ୍ପେଟେବଲ ଲାଗିବା ସହ ଟ୍ରେଣ୍ଡି ଲୁକ୍ ମିଳିପାରିବ ତାହାକୁ ନେଇ ଅନେକେ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ଥାନ୍ତି। ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେମିତି କିଛି ଟ୍ରେଣ୍ଡି ସମର୍ ଆଉଟଫିଟ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା; ଯାହାକୁ ପିନ୍ଧି ପରଫେକ୍ଟ ସମର୍ ଲୁକ୍ ପାଇହେବ...

* **କଟନ୍ ଫ୍ରକ୍:** ଖରାଦିନେ କମ୍ପେଟେବଲ ସହ ଫ୍ୟାଶନେବଲ ଲୁକ୍ ଦିଏ କଟନ୍ ଫ୍ରକ୍। ଖାସକରି ନି ଲୋଙ୍ଗଥ୍ରୁ ଫ୍ରକ୍ ଖରାଦିନେ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗେ। ତା'ଛଡା ଲାଇଫ୍ ସେଡର ଫ୍ଲୋରାଲ ପ୍ରିଣ୍ଟ ବାଲା କଟନ୍ ଫ୍ରକ୍ ସମର୍ରେ ପିନ୍ଧିଲେ ଲୁକ୍ ଦେବା ସହ ସାମ୍ରା ଲୋକଙ୍କୁ ବି ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ।

* **କଟନ୍ ଶାର୍ଟ ଓ ଫର୍ମାଲ ପ୍ୟାଣ୍ଟ:** ଖରାଦିନେ ପରଫେକ୍ଟ ଅଫିସିଆଲ୍ ଲୁକ୍ ପାଇଁ ଏହି ଆଉଟଫିଟ୍ ବେଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ପିନ୍ଧିବାକୁ ଯେମିତି କମ୍ପେଟେବଲ ସେମିତି ସୋବର୍ ଲୁକ୍ ବି ଦିଏ। ଟିକେ ଡିଫରେଣ୍ଟ ଲୁକ୍ ପାଇଁ ଫର୍ମାଲ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସହିତ ଫର୍ମାଲ କୁର୍ଟ ବି ଆପଣ ଗ୍ରାଏ

କରିପାରିବେ। ବିଶେଷକରି ଏହି ଗେରୁଆପ୍ ସାଙ୍ଗକୁ ପେନ୍ସିଲ୍ ହିଲ୍ ପିନ୍ଧିଲେ ଲୁକ୍ ବେଶ୍ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲାଗିଥାଏ। କାରଣ ଏହାକୁ ଭରସାଗଲ୍ ଆଉଟଫିଟ୍ ଭାବେ ଗଣାଯାଇଥାଏ।

* **ଲଙ୍ଗ କୁର୍ଟ ଓ ପ୍ଲାଜୋ:** ଖରାଦିନେ କଟନ୍ ଲଙ୍ଗ କୁର୍ଟ ସହିତ ପ୍ଲାଜୋ ହେଉ ଅଥବା ଭଲ କାଲିଟର ଲେଗିଙ୍ଗ୍ ଗ୍ରାଏ କଲେ ଲୁକ୍ ବେଶ୍ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଦେଖାଯିବ। ସହ କମ୍ପେଟେବଲ ଲାଗିଥାଏ। ସେହିପରି କୁର୍ଟ ସାଙ୍ଗକୁ ଘେରବାଲା ଲଙ୍ଗ ଷ୍ଟର୍ଟ ବି ଖରାଦିନେ କ୍ଲାସି ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।

* **ପାକାମା ଓ ପ୍ଲେନ୍ ଟି ଶାର୍ଟ:** ଖରାଦିନେ କୁଆଡ଼େ ଗ୍ରାଭେଲ୍ କରିବାର ଥିଲେ ଏହି ଗେରୁଆପ୍ ଗ୍ରାଏ କରିପାରିବେ। କାରଣ ଏହା କମ୍ପେଟେବଲ୍ ଲାଗିବା ସହ କୁଲ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।

* **କଟନ୍ ମ୍ୟାଟ୍ରି ଡେସ୍:** ଏହା ଏମିତି ଏକ ଆଉଟଫିଟ୍; ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପ୍ଲୁର୍ କରିଥାଏ। ବିଶେଷକରି ଖରାଦିନେ ଟିକେ ଭିଲ୍ କଟନ୍ ମ୍ୟାଟ୍ରି ଡେସ୍ ପିନ୍ଧିଲେ କମ୍ପେଟେବଲ୍ ଲାଗିବା ସହ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ। ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି ଏହି ଆଉଟଫିଟ୍ ପିନ୍ଧି ଅଫିସ୍ ହେଉ କି ଆଉଟ୍ ସବୁଠି ଆରାମରେ ଯାଇହେବ।

କିଛି ଟିପ୍ସ

* ଖରାଦିନେ ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଲୁକ୍ ପାଇଁ ଯେତେ ଲାଇଫ୍ ଷ୍ଟେର୍ ଫାବ୍ରିକର ଆଉଟଫିଟ୍ ପିନ୍ଧିବେ ସେତେ ଭଲ। ଯେମିତିକି କଟନ୍, ସିଫନ୍, ଜର୍ଜେଟ୍, ପିୟୋର୍ ସିଙ୍କ ଇତ୍ୟାଦି।

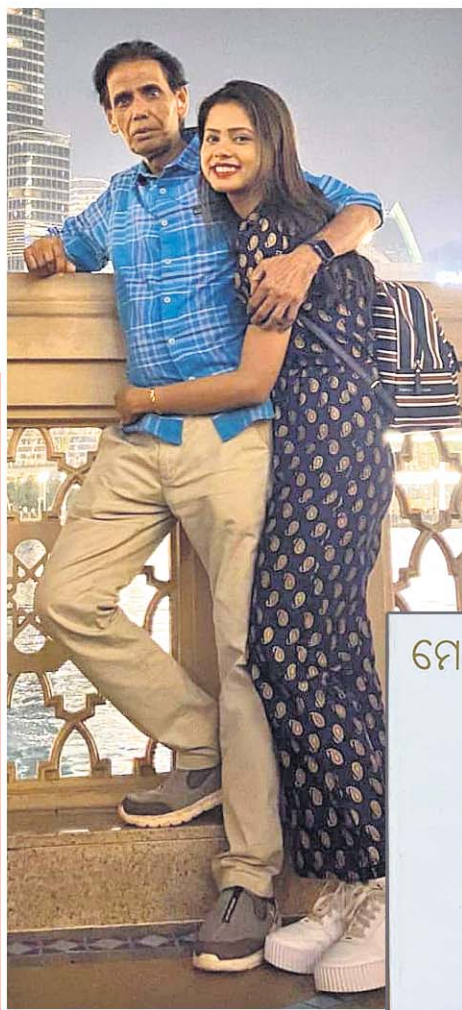
* କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଖରାଦିନେ କଟନ୍ ଆଉଟଫିଟ୍ ପିନ୍ଧିବାକୁ ବେଶୀ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି। କାରଣ କଟନ୍ କପଡ଼ା ଗରମରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହ ଶରୀରକୁ ଥଣ୍ଡା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ।

* ଆଉ ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି କଟନ୍ କପଡ଼ା ଖରାଦିନେ ବାହାରୁଥିବା ଝାଳକୁ ଶୀଘ୍ର ଶୁଖାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ।

କବିତା ମୋ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମିକା

ଦୀର୍ଘ ୪ଦଶନ୍ଧି
ଧରି ତାଙ୍କ କଲମ
ମୁନରେ ସେ
ଫୁଟେଇଛନ୍ତି ଅଜସ୍ର
ଗୀତ, କବିତା।
ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର,
ଧାରାବାହିକ,
ଆଲବମ୍,
ଦୂରଦର୍ଶନ ଓ
ଆକାଶବାଣୀ
ଆଦିରେ ତାଙ୍କ
ରଚିତ ଗୀତର
ରହିଛି ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ...

ନାହିଁ କେବେ ମୁଁ ନାହିଁ, 'ପାଇଁ ଭଲ ତୋତେ ମୁଁ ମୋ ନିଜୁ' - ଲୋଫର ଫିଲ୍ମ, 'ବେଳେବେଳେ ଜୀବନ ବି ବଦଳାଏ ବାଟ', - ଫିଲ୍ମ ମୋଷ୍ଟ ଓଷ୍ଟେଟ, 'ଆସିଲୁ ଯଦି ଜୀବନେ' - ଗାର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ, 'ଦରିଆ ପାଇଗଲା ନଈକି' - ସାଥକ ମ୍ୟୁଜିକ। 'ଚିକି ମିକି ଚାରା କି' - ଫିଲ୍ମ - ଆକାଶେ କି ରଙ୍ଗ ଲାଗିଲା ଆଦି। ଆମର ଏକ ସମ୍ପାଦକ କଳାସଂସ୍କୃତି ପରିବାର। ମୋର ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ଅଭିରା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଏବେ ଓଡ଼ିଶାର ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ। ମୋ ପତ୍ନୀ ଅରୁଣ୍ଡତା ମୋତେ ଗୀତ ରଚନାରେ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥାନ୍ତି। ମୋ ପ୍ରତିଭା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛି। ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୀତିକାର ଭାବେ-ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପୁରସ୍କାର, ୨୦୧୮ ସୁଜନ କବିତା ସମ୍ମାନ, ୨୦୦୯ରେ ପ୍ରସାର ଭାରତୀ କାତାୟ ସଂସ୍କୃତି ପୁରସ୍କାର, ଜୀବନରଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ ପୁରସ୍କାର, ବମ୍ବେ ଲେଖକ ସଂଘ ତରଫରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୀତିକାର, ସାଲନ୍ଦା ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ ଭଦ୍ରକ, ସିନେ ତରଙ୍ଗ ଆଞ୍ଚଳିକ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବୈତରଣୀ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ, ସାଧନା ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ, କଳାକ୍ଷେତ୍ର ରତ୍ନ ସମ୍ମାନ, ପ୍ରବାସୀ ଦିଲ୍ଲୀ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ ପ୍ରଗତି ସମ୍ମାନ, ରବୀନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱ ଭାରତୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମାନ ଆଦି ଶତାଧିକ ସମ୍ମାନ ମିଳିସାରିଛି। ଥରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା ଯାହା ମୁଁ ଏଯାବତ୍ ଭୁଲି ନାହିଁ। ସଙ୍ଗିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବିକାଶ ଦାସ ଏବଂ ମୁଁ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଝିଅ ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ବାଲେଶ୍ୱରର ସୋରକୁ ଯାଉଥିଲୁ। ସେହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯିବାବେଳେ ବାଟରେ ଏକ ରେଲ୍ୱେ ଲେଉଟଳ କ୍ରସିଂ ପଡ଼ିଲା। ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ କାର୍ ରଖି କିଛି ସମୟ ସେଠାରେ ଅଟକିଲୁ। ସେତେବେଳେ ମୋର ନଜର ପଡ଼ିଲା ଜଣେ ଯୁବକ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କଠାରୁ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଜାଣିଲୁ। ପରେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଶୁଝାକି ଆମ ସାଥରେ ସେହି ବିବାହ ଉତ୍ସବକୁ ଭୋଜି ଖାଇବାକୁ ଡାକି ନେଇଥିଲୁ। ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଜାଣିପାରିଲୁ ଯେଉଁ ଝିଅର ବିବାହ ଉତ୍ସବକୁ ଆମେ ଯାଉଥିଲୁ ସେଇ ଝିଅକୁ ସେଇ ଯୁବକ କୁଆଡ଼େ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେଦିନ ଝିଅଟି ଏହି ଯୁବକଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯିବାରୁ ସେ ଯୁବକ ରେଲଗାଡ଼ିରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ। କିଛି ଅଘଟଣ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲୁ। ଏଥିପାଇଁ ସେଦିନ ନିଜେ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲୁ। ଆଉ ସେଇ ଘଟଣାକୁ ନେଇ - ଦରିଆ ପାଇଗଲା ନଈକୁ, ଜହ୍ନ ବି ପାଇଗଲା କଇଁକୁ, ତୁ ମତେ ପାଇଲୁନି ମୁଁ ତତେ ପାଇଲିନି କାହିଁକି, କାହିଁକି ଗୀତଟି ଲେଖିଥିଲି ଯାହା ବହୁଳ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଲ କରିସାରିଛି। ମତେ ମୋ କାମ ବିଷୟରେ ଯଦି ପଚରାଯିବ ତା'ହେଲେ ଗୀତିକବିତା ଦୁହେଁ ବରଂ କବିତା ହିଁ ମୋର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମିକା ବୋଲି କହିବି।

-ବନବିହାରୀ

ସ୍କୁଲ ବୟସରୁ ହିଁ ତାଙ୍କର ରହିଛି ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାରେ ରୁଚି। ଦୀର୍ଘ ୪ଦଶନ୍ଧି ଧରି ତାଙ୍କ କଲମ ମୁନରେ ସେ ଫୁଟେଇଛନ୍ତି ଅଜସ୍ର ଗୀତ, କବିତା। ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର, ଧାରାବାହିକ, ଆଲବମ୍, ଦୂରଦର୍ଶନ ଓ ଆକାଶବାଣୀ ଆଦିରେ ତାଙ୍କ ରଚିତ ଗୀତର ରହିଛି ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ। କବିତା ଓ ଗୀତିକବିତାକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ଦୁନିଆ। ଆକାଶବାଣୀ ଓ ଦୂରଦର୍ଶନ କେନ୍ଦ୍ରର ସେ ଜଣେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଗୀତିକାର। ତାଙ୍କର ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ମିଳିଛି ଅନେକ ସମ୍ମାନ ଓ ପୁରସ୍କାର। ସେ ହେଲେ ଗୀତିକାର ମୋହିତ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ। ମା' ଚାରାରାଣୀ, ପିତା ଭୁବନମୋହନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ। ଘର ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାର ରଘୁନାଥପୁର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ ଗୋପାଳପୁରରେ। ସେ କୁହନ୍ତି, 'ଆମର ଏକ କଳା ସଂସ୍କୃତିସମ୍ପନ୍ନ ପରିବାର। ପିଲାଦିନରୁ ମୁଁ କବିତା ଓ ଗପ ଲେଖେ। କିନ୍ତୁ ବାପା ରେଲୱେରେ ଚାକିରି କରିଥିବା ଯୋଗୁ ସେତେବେଳେ ସେ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିଲେ ସେଠାରେ ମୋର ପାଠପଢ଼ା ହୋଇଥିଲା। ବିଶେଷକରି ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ରହି ପାଠପଢ଼ୁଥିଲି। ଯେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ଆସି ଗାଁରେ ରହିଲି, ସେହି ସମୟରେ ରଘୁନାଥପୁର ହାଇସ୍କୁଲରେ ୧୦ମ ପାସ୍ କଲି। ଏହାପରେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ପାଠପଢ଼ା ହେଲା। ଓଡ଼ିଆରେ ଏମ୍.ଏ ସାରିଲି। ରେଭେନ୍ସାରେ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ସାହତ୍ୟ ଓ ନାଟ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରତି ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଥିଲି। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ନାଟ୍ୟ ସଂଯୋଜକ ରହିଥିବା ବେଳେ ଏକ ପତ୍ରିକା ସମ୍ପାଦନା କରିଥିଲି। ଏହି ସମୟରେ ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ଅକ୍ଷୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଭେଟ ହେଲା। ତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ସିନେମା ଜଗତ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଗଲି। ଯାହା ମତେ ଗୀତିକାର ଭାବେ ଆଉ ଏକ ପରିଚୟ ଦେଲା। ଯେତେବେଳେ ଫରେଷ୍ଟ ବିଭାଗରେ ଚାକିରି କଲି ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ବୁଲିଲି। ସେହି ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଭୂତିକୁ ନେଇ କବିତା ଲେଖୁଥିଲି। ସେହି ସମୟରେ ବିଦ୍ରୋହ, ବିପ୍ଳବର କଥା ମୋତେ ବେଶି ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା। ମୋ ଲେଖୁଥିବା କବିତାରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଜନଜୀବନର ସ୍ୱର ଅଧିକ ଶାଣିତ ହୋଇଛି। ତିନୋଟି ଦଶନ୍ଧି କବିତା ପାଇଁ ମୋତେ କବି ରମାକାନ୍ତ ରଥ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଡାକି ବସେଇ ଜଣାଇଥିଲେ। ଯାହା ମତେ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲା। ଚାକିରି କାଳ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ଯେମିତି ଥିଲା ତାହା ଅବସର ନେଲାପରେ ଅଧିକ ଆଗକୁ ଯାଇଛି। ମୁଁ 'ଅରୁଣ୍ଡତାର ଆକାଶ', 'ଲିଭିଙ୍ଗ୍ ବହି', 'ପାଣି ଦେବତା', 'ନାହିଁକର ଠାକୁର' ସହ ଶତାଧିକ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଗୀତ ରଚନା କରିଛି। ୨ଟି ବଙ୍ଗଳା ସିନେମାରେ ଗୀତ ଲେଖିଛି। ସେହିପରି ଆଲବମ୍, ଯାତ୍ରା, ଟେଲିଫିଲ୍ମ, ସିରିସଲ, ଆକାଶବାଣୀ ଓ ଦୂରଦର୍ଶନ ଆଦିରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଗୀତ ରଚନା କରିସାରିଛି। 'କେବେ ତମେ

ଅପହସ୍ତ

-ନିହାରୀକା ରଥ

-ଲତିକା ମହାପାତ୍ର

ଭୁଲ ଠିକଣାରେ କେବେ
ପହଞ୍ଚେନା ଚିଠି ।

ଚିରି ଯାଏ କିଛି
ପଡ଼ି ରହେ କିଛି
ତାଏରୀ ଭିତରେ

କିଛି ଚୋରି ହୁଏ
ଆଉ କିଛି ଚିଠିରେ
ତେଣା ଲାଗିଯାଏ ।

ଠିକଣା ଅଜଣା ଜାଣି ବି
ଅବୁଝା ସେ
ବାରମ୍ବାର ଲେଖୁଥାଏ ଚିଠି ।
ତାକୁ କେହି ପଢ଼ୁ ବା ନପଢ଼ୁ
ଅବା ମୁଦା ଲାଫାପାରେ
ଫେରି ଆସୁଥାଉ !

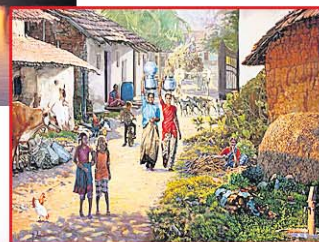
ଚିଠି କିନ୍ତୁ ଲେଖା ହୁଏ
ତା'ର ଅର୍ଜିତ ଭାଗ୍ୟରେ
ଅବୁଝା ଲଜିତରେ
ଆବେଗର କାଳିରେ
ଜୀବନର ପ୍ରତିଟି ମୋଡ଼ରେ ।

-ତାଳଚେର, ମୋ:୯୮୬୧୩୮୫୫୩୯

ମୁଁ ରାତିକୁ ସ୍ୱପ୍ନଟିଏ ଦେଲି
ଓଠ ପାଇଁ ଖଞ୍ଜିଲି କିଛି ଶବ୍ଦ
ଆଖିରେ ମାଖୁଲି ପ୍ରତୀକ୍ଷା
ପ୍ରେମକୁ ସଂଜୀବନ ଦେଲି ।

ସେ ସମୟେ ମୋର ହେବେ କହି
ମୋତେ ଧରା ଛୁଆଁ ଦେଲେନି ।

-ରସୁଲପୁର, ଯାଜପୁର,
ମୋ:୯୮୬୧୧୦୭୭୮୦

-ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର

ଗୋଟେ ଖରାବେଳ । ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ମୁଁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲି ତା' ଘର
ସାମ୍ନାରେ । କଲି ବେଳ ଦେଲି । ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ସେ ହିଁ ଆସି
କବାଟ ଖୋଲିଲା ଓ ମୋତେ ଦେଖୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା ।

ଆରେ... ତୁମେ... ଆସ... ଭିତରକୁ ଆସ... । ହାଲକା
ନୀଳ କଜ୍ଜର ଡ୍ରେସ୍‌ଟିଏ ସେ ପିନ୍ଧିଥାଏ ଓ ପ୍ରଚୁର ଖରା ଭିତରେ ଖୁବ୍
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ସତେଜ ଲାଗୁଥାଏ- ଯେମିତି ପେନ୍ଥାଲ କାଗଜ ଫୁଲ ।
ସେ ମୋତେ ଘର ଭିତରକୁ ନେଇଗଲା । ମୁଁ ବସିପଡ଼ିଲି ବ୍ରୁକ୍‌ସ୍‌ଟୁମର
ସୋଫାରେ । ସାରା ଘରଟାରେ ନିର୍ଜନତାର ନିର୍ଜନତା । କିଛି ସମୟ
ପରେ ଗୋଟେ କାଟ ଗ୍ଲାସରେ ପାଣି ନେଇକି ଆସିଲା । ମୋ ପାଇଁ
ଓ ମୋ ହାତକୁ ପାଣି ବଢ଼ାଇ ଦେଉ ଦେଉ କହିଲା - ବାପା, ମା
ଗାଁକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଜି ସଞ୍ଜ ସୁଦ୍ଧା ଫେରିଆସିବେ । ସାନ ଭାଇ ତା'ର
ଚାକିରି ଜାଗାରେ ।

ଆଜି ତୁମେ ଏକୁଟିଆ ।

ଏକୁଟିଆ କେମିତି ? ତୁମେ ଅଛ ଯେ,.... ।

ମୁଁ ତ ଅଳ୍ପ ସମୟର ଅତିଥି.... ।

ସେ ଚାହିଁଲା ମୋ ଆଡ଼କୁ ଗୋଟେ ମଧୁର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଓ
କହିଲା, ରୁହ, ତୁମ ପାଇଁ ତା' ନେଇଆସେ । ସେ କିଟେନ ଆଡ଼କୁ
ଗଲାବେଳେ ତା ପାଇଁ ..... ସତେ ଅବା ସଂଗୀତରେ ଏକ
କୋରସ ପାଲଟି ଫେଣ୍ଟି ହୋଇଗଲା ପବନରେ ଓ ଝରକାର ରେଲିଂ
ଫାଙ୍କ ଦେଇ ବାହାରର ନିର୍ମଳ ଖରା ଓ କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ାର ହସ ଭିତରେ
କେଉଁଠି ହଜିଗଲା ।

ସେ ତା' ନେଇ ଆସିଲାବେଳକୁ ମୁଁ ବ୍ରୁକ୍‌ସ୍‌ଟୁମ କାନ୍ଥର
ଏକ ଚିତ୍ର ଭିତରେ ହଜିଯାଇଥିଲି । ସେ ଜାଣିଲା ଯେ ଯେତେ ଖରା
ହେଲେ ବି ତା' ମୋର ପ୍ରଥମ ପସନ୍ଦ । ତା' ସହ କିଛି ଅଲୁଅ ଓ ବିସ୍କୁଟ
ଗୋଟେ ପ୍ଲେଟରେ ସେ ନେଇ ଆସିଲା ।

ମରୁପଥ ଓ ଓଏସିସ୍

: ତୁମେ ତା ହେଲେ ମୋର ପସନ୍ଦ ଅପସନ୍ଦ ସବୁ ଜାଣ ।

: ଆରେ ବାବା, ସେତକ ତ ଜାଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନ ହେଲେ ତୁମର ସବୁ ପ୍ରକାର
ଯଦ୍ ମୁଁ ନେଇପାରିବି ବୋଲି ତୁମର କେମିତି ହୃଦବୋଧ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ
ତ ମୋର ପସନ୍ଦ ଅପସନ୍ଦ କିଛି ଜାଣନା । କି ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନା । ସେ
ଅଭିମାନ କଲା । ଆହୁରୀ କହିଲା- ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେତେ ଭଲ ପାଏ, ତୁମେ
ମୋତେ ସେତେ ଭଲପାଅନି ।

: କିଏ କେତେ ଭଲ ପାଏ- ଏ ସବୁକୁ କ'ଣ ମପାଯାଇପାରେ ? ମୁଁ ଉତ୍ତର
ଦେଲି !

: ନିଶ୍ଚୟ, ତେବେ ମୋ ଭଲ ପାଇବା ସମୁଦ୍ର ପରି ।

: ଠିକ୍ ଅଛି । ତେବେ ତୁମ ସମୁଦ୍ର ତଳେ ମୋ ହୃଦୟ ହେଉଛି ଏକ
ସିସ୍‌ମୋଗ୍ରାଫ- ଯାହା ତୁମ ହୃଦୟର କମ୍ପନକୁ ମାପିପାରିବ ।

: ଆଜ୍ଞା, କହିଲ, ଖରାବେଳ ସହ ତୁମର ସମ୍ପର୍କ
କ'ଣ ? କାରଣ ପ୍ରାୟତଃ ଖରାବେଳେ ତୁମେ
ମୋ ପାଖକୁ ଆସ ।

ମୁଁ ହସିଲି ତା' କଥାରେ ।
ସେତେବେଳେ ବ୍ରୁକ୍‌ସ୍‌ଟୁମରେ ଥିବା ସେ
ଚିତ୍ରଟିକୁ ମୁଁ ଦେଖୁଥାଏ । ଯେଉଁଠି ମରୁଭୂମିରେ
ଓଟ ପିଠିରେ ବସି ଲୋକଟେ ଯାତ୍ରା କରୁଥାଏ
ଗାଣ ଖରାରେ ।

: ସେ ଚିତ୍ରଟିକୁ ଦେଖ । ମୁଁ କହିଲି । ମରୁଭୂମିରେ
ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସେ ଲୋକଟି ହେଉଛି ମୁଁ । ଯିଏ
ଓଏସିସ୍‌ର ସନ୍ଧାନ କରୁଥାଏ । ଆଉ ତୁମେ ହିଁ
ହେଉଛ ଓଏସିସ୍ । ପାଲ୍‌ଶାକାଟିଏ ମୋର

ପଥଚାରୀ ଜୀବନରେ । ତୁମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ମୋତେ
ଲାଗେ ମୋର ଚାରିଆଡ଼େ କେବଳ ଜହ୍ନରାତି ଇ ଜହ୍ନରାତି । ତୁମେ
ମେରୁ ଝରଣା, ସ୍ୱପ୍ନସଞ୍ଜ, ମୃଦୁ ପବନ ଅଥବା ଜହ୍ନରାତି- ଏମିତି
କିଛି ମୋ ପାଇଁ ।

ସେ କେବଳ ବିସ୍ମିତ ଆଖିରେ ମୋତେ ଚାହିଁରହିଥିଲା ।
ତା'ର ଆଖି ବୁଜିତ ପାଲଟୁଥିଲା ଆଶାବରି ମେଘ, ଯେଉଁଠି ନିଭି
ଯାଉଥିଲା ମୋର ଅଯୁତ ସାହାରାର ଶୋଷ ।

-ଦିଗବଳୟ

ଲେଖା, ବରପାଲି, ବରଗଡ଼

ମୋ: ୯୪୩୯୦୪୦୯୩୭

ଜାହ୍ନବୀ

ଅପେକ୍ଷା ଶୁଭ ଦିନକୁ

ବେଶ୍ କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ଉଦୟା ସୀତା’ ହିଁ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ହେଲେ ଏବେ ସେହି ଟାଇଟଲକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଆଉ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା । ଏହାର କାହାଣୀ ରଚନା ସହ ନର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ଅଶ୍ୱିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ । ତା’ ସହ ସେ ଏହି ଫିଲ୍ମର ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ରଚନା କରିବା ସହ ପ୍ରଯୋଜନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ସଂଳାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ବରିଷ୍ଠ ସଂଳାପକାର ତ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହନ୍ତି, ‘ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ଅନେକ ଘଟଣା ଘଟୁଛି, ଯାହାକୁ ଆଧାର କରି ସୁନ୍ଦର ସିନେମା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇପାରିବ । ସେଭଳି ଏକ କରେଷ୍ ଇଣ୍ଡ୍ୟକୁ ନେଇ କାହାଣୀ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ବିଶେଷଭାବରେ ଚାଷୀ ସମସ୍ୟାକୁ ଏଥିରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ମନୋରଞ୍ଜନ ଦେବ ।’ ଏହି ଫିଲ୍ମର ଟାଇଟଲ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ଦେବଯାନୀ । ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଜାପାନୀ ଭାଇ । ପୂର୍ବରୁ ‘ଉଦୟା ସୀତା’ର ‘ସୀତାଲୋ ଆଜି କଲୁଛି ଯାହାର ଚିତା ଲୋ’ ଟ୍ୟାଗ୍ ଲାଇନକୁ ନେଇ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଏକ ଗୀତ କମ୍ପୋଜ୍ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଦେବଯାନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସମରେଶ ରାଉତରାୟ, ଇଲୁ ବାନାର୍ଜୀ, ଶକ୍ତି ବରାଳ ଏବଂ ପିଲି ପ୍ରଧାନ ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି । ଫିଲ୍ମଟି ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବାର ଯୋଜନା ରହିଛି ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦେବଯାନୀ

ଏ ମନ ଖୋଜୁଥାଏ ଯାହା...

କଥାରେ ଅଛି ‘ଏ ମନ ଖୋଜୁଥାଏ ଯାହା, କାଳେ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ତାହା । ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଅର୍ଜୁନ କପୁର ଯାହା ଖୋଜୁଥିଲେ ତାହା କେମିତି ତାଙ୍କୁ ହାତ ପାଆନ୍ତାରେ ମିଳିଯାଇଛି । ଅସଲ କଥା ହେଲା ଅର୍ଜୁନ ତବଲ ରୋଲ୍‌ରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ହେଲେ ସେ ତ ଚାହିଁଲେ ହେବ ନାହିଁ, କେହି ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କୁ ଏ ନେଇ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଦରକାର । ଯାହାହେଉ ନିକଟରେ ଜଣେ ନବୀରତ ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କର ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସାଇନ୍ କରିଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏହି ସିନେମାରେ ତାଙ୍କୁ ତବଲ ରୋଲ୍‌ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ । ଏ ନେଇ ସେ କହନ୍ତି, ‘ଯେତେବେଳେ ସେହି ନୂଆ ପ୍ରଯୋଜକ ମୋତେ ଏଭଳି ରୋଲ୍ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ମୋ ଖୁସିର ସୀମା ରହି ନ ଥିଲା । କାରଣ ଗତ କିଛି ମାସ ହେବ ଯୁଁ ଏଭଳି ଏକ ଭୂମିକାଟିଏର ସନ୍ଧାନରେ ଥିଲି । ଯାହାହେଉ ସେ ମୋର ଏହି ଆଶାକୁ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି ।’

ଅର୍ଜୁନ

ସମୟ ନାହିଁ

ଦିବଙ୍ଗ ଗର୍ଲ୍ ସୋନାକ୍ଷୀ ସିହ୍ନାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏବେ ସମୟ ନାହିଁ । ସେ ନିଜ କ୍ୟାରିୟରକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ସିରିୟସ । ତେବେ କ’ଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମୟ ନାହିଁ ଜାଣିବେନି ? କଥା କ’ଣ କି ସେ କୁଆଡେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଘର ସଂସାର କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ଏକଥା ବଲିଉଡ୍‌ରେ ଆଲୋଚନାର ଶିରୋମାମା ପାଇଟିବା ପରେ ତାହା ତାଙ୍କ କାନରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆଉ ଏପରି ବିଷୟ ଶୁଣି ସେ ବହୁତ ଡୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସୋନାକ୍ଷୀ କହନ୍ତି, ‘ମୋର ଏବେ ମ୍ୟାରେଜ୍ କରିବାର କୌଣସି ଯୋଜନା ନାହିଁ । କାରଣ ଯୁଁ ମୋ କ୍ୟାରିୟରକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶୁଭ ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ । କାରଣ ମୋର ଲୁଚିଛପି ବିବାହ କରିବାର ଆଦୌ ଯୋଜନା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏପରି କଥାକୁ କେହି ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ।’ ସୋନାକ୍ଷୀ ଏବେ ନିଜ ଫିଟନେସ୍ ପ୍ରତି ଅଧିକ ସଚେତନ ରହୁଛନ୍ତି । ନିୟମିତ ଜିମ୍ ଯିବା ସହ ଡାଏଟିଂ ପ୍ରତି ନଜର ଦେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସେ ଏକ ଆକ୍ସନଭିତ୍ତିକ ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟ କରିବାର ଯୋଜନା ରହିଛି ।

ସୋନାକ୍ଷୀ

ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଭୂମିଦେନି ଭୂମି

ସିତର ଗୋଟିଏ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କେତେକ କଳାକାରଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏପରି କି ବାରମ୍ବାର ଅତିଶନ ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଏକ ଘଟଣାକୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନେରଖୁଛନ୍ତି ଭୂମି ପେନ୍‌ନେକର । କଥା କ’ଣ କି ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ‘ଦମ୍ ଲଗାକେ ହେୟା’ର ଅତିଶନରେ ଉଦ୍‌ଆର୍ତ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଭୂମିଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି ଫିଲ୍ମ ଲାଗି ସେ ପାଖାପାଖି ଅଢ଼େଇ ମାସ ଅତିଶନ ଦେଇଥିଲେ । ଶେଷରେ ୧୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଥର ଅତିସନ୍ ଦେବାପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶରତ କଳାରିୟା ତାଙ୍କୁ ନାୟିକା ଭାବରେ ଚୟନ କରିଥିଲେ । ଏ ନେଇ ସେ କହନ୍ତି, ‘‘ଏହି ଫିଲ୍ମର ସନ୍ଧ୍ୟା ଭୂମିକାରେ ଯୁଁ ଅଭିନୟ କରିଥିଲି । ତେବେ ଏହି ଭୂମିକା ପାଇବା ଲାଗି ମୋତେ ୧୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଥର ଅତିଶନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଯୁଁ ସିଲେକ୍ଟ୍ ହୋଇଛି ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମୋତେ ଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ସୂଚନା ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି କଥାକୁ ଯୁଁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନ ଥିଲି । ଏହି ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଓଜନ ବତାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ମାତ୍ର ଛଅ ମାସ ଭିତରେ ଯୁଁ ମୋ ଓଜନକୁ ୩୦ କି.ଗ୍ରା. ବଢ଼ାଇ ୮୯ କି.ଗ୍ରା. କରିଥିଲି । ଫିଲ୍ମ ଶୁଟିଂ ପରେ ଯଦିଓ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଯୁଁ ମୋ ଓଜନ କମାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲି । ହେଲେ ଏହି ଭୂମିକାକୁ ଯୁଁ କେବେ ଭୁଲିପାରିବି ନାହିଁ ।’’

ଟେନସନ୍‌ରେ କରୀନା

କିରୀନା କପୁରଙ୍କ ଟେନସନ୍ ଏବେ ଟିକେ ବଢ଼ିଯାଇଛି । କଥା କ’ଣ କି ତାଙ୍କୁ ଏକ ନୂଆ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ଦୁଇଟି ସିନେମାର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଅଫର୍ ମିଳିଛି । ହେଲେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ ଅତୁଆରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ହୁଏତ ଗୋଟିଏ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହେବେ । ତେଣୁ ଫିଲ୍ମସ୍ତୟ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ହିଁ ଭରିବେ ଆଉ କାହାକୁ ମନା କରିବେ ସେ ନେଇ ଅତୁଆରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । କଥା କ’ଣ କି ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ସିନେମାର ନାୟିକା ସାଜିବାକୁ ଅଫର ମିଳିଥିଲା । ହେଲେ ଅତୁଆ ଏଇଥି ପାଇଁ ହୋଇଛି ଯେ ଫିଲ୍ମସ୍ତୟର ଶୁଟିଂ ଏକାଥରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତେଣୁ କାହାକୁ କେତେବେଳେ ସମୟ ଦେବେ ସେ ନେଇ ଦୋହଳିରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏ ନେଇ କରୀନା କହନ୍ତି, ‘‘ଫିଲ୍ମସ୍ତୟର କାହାଣୀ ମୋତେ ବେଶ୍ ଇମ୍ପ୍ରେଶ୍ କରିଛି । ହେଲେ ଏଗୁଡ଼ିକର ଶୁଟିଂ ଏକାଥରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ତେଣୁ ଯୁଁ ଅତୁଆରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ଏହି ଫିଲ୍ମ ସ୍ତୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁଛି ।’’

ଭୂମି

ଜାହ୍ନବୀଙ୍କ ଗୁରୁ

ଜାହ୍ନବୀ କପୁର ଏବେ ଯୁଆଡେ ଯାଉଛନ୍ତି ଜଣାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଭୁଲୁ ନାହାନ୍ତି । ସେ କିଏ ଜାଣନ୍ତି ? ପ୍ରିୟଙ୍କା ଚୋପ୍ରା । ଏହା ପଛରେ ତ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି କାରଣ ଥିବ । ଏ ନେଇ ଜାହ୍ନବୀ କହନ୍ତି, ‘ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଯୁଁ ବେଶ୍ ଇମ୍ପ୍ରେଶ୍ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ଫଲୋ କରି ହିଁ ଆଜି ଯୁଁ ଜଣେ ଆକ୍ଟେସ୍ ହୋଇପାରିଛି । ସେ ହେଲେ ପ୍ରିୟଙ୍କା ଚୋପ୍ରା । ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ସମସ୍ତ ଫିଲ୍ମ ଯୁଁ ଦେଖୁଛି ଆଉ ତାଙ୍କ ଅଭିନୟରୁ ଅନେକ କିଛି ଶିଖୁଛି । ମୋ କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭରେ ଥରେ ତାଙ୍କ ସହ ଭେଟ ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସେ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ନେଇ କିଛି ଟିପ୍ସ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଟିପ୍ସଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରି ତାହାକୁ ମୋ କ୍ୟାରିୟର ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରିଥିଲି ଆଉ ତାହା ମୋତେ ବେଶ୍ ମାଇଲେଜ୍ ଦେଇଛି ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ କହୁଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୋ ମନରେ ଆଜ୍ଞା ବିଷୟରେ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ ଯୁଁ ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇଥାଏ ।’ ଜାହ୍ନବୀଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ସିନେମା ଥିଲା ‘ଧଡକ’ (୨୦୧୮) । ଗତ ଛଅ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ପ୍ରମୁଖ ସିନେମାଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି— ‘ଗୁଞ୍ଜନ ସକ୍‌ସେନା : ଦ କାରଗିଲ ଗର୍ଲ’, ‘ରୁହି’, ‘ମିଲି’ ଏବଂ ‘ବଞ୍ଚାଲ’ ।

ସେ ଟଙ୍କାର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ଆପଣାପଣ ମୋ ପାଇଁ ଅତୁଳ୍ୟ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ସେତେବେଳେ ବାପା ଥିଲେ ଆମ ପରିବାରର ଏକମାତ୍ର ଉପାର୍ଜନକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତି। ଜମିବାଡ଼ି ଅଧିକ ଥିଲା ବୋଲି ମୋ ସାନ ଜେଜେମା' ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷକତା କରିବାକୁ ଦେଇ ନ ଥିଲା। ବାପା ଥିଲେ ଚାରିଜଣ ବାପାମାଆଙ୍କର ଏକଜଣ ବଳ। ବଡ଼ ଜେଜେ ମାଲିନର ସ୍କୁଲ ହେଡ଼ ମାଷ୍ଟର ପଦରୁ ଅବସର ନେଇ ମାସକୁ ପେନସନ ପାଉଥିଲେ ଷାଠିଏ ଟଙ୍କା। ଘରଖୁଆ ଗୋଟି କୋଠିଆ, ବଳଦ ପୋଡ଼ ହଳ ହଳିଆଙ୍କୁ ନେଇ ଖୁବ ଭଲ ଧାନ ଅମଳ ହେଉଥିଲା ଆମର। ଖଜା ବାଡ଼ିରୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ପରିବା ଓ ଶାଗ, ଆଉ ଆଟ ଜମିରୁ ମୁଗ ବିରି କୋଳଥ, ଚଣା, ଚିନାବାଦାମ ଆଦି। କୌଣସି କଥାରେ ଅଭାବ ନ ଥିଲା। କେଜାଣି କାହା ନଜର ଲାଗିଗଲା ଆମ ପରିବାରକୁ ହଠାତ୍ ମାଡ଼ି ଆସିଲା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ। ଗାଆଁ ରାଜନୀତିରେ ବାପା ମୁଣ୍ଡ ନ ପୁରାନ୍ତେ, ଆଉ ଯେତେ ଅଘଟଣ ନ ଘଟନ୍ତା। ଗାଆଁରେ କେତେକ କୁଟିଳ, ଦୁଷ୍ଟ, ନ୍ୟସ୍ତସ୍ତାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରାମ ପାଣ୍ଠକୁ ଆତ୍ମସାତ କରିବାରେ ଲାଗିଥିଲେ। ଗାଆଁ ପଞ୍ଚାୟତରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାପା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ। ତହିଁର ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଆମ ପରିବାରକୁ। ସେମାନେ ବାପାଙ୍କୁ ଫସାଇ ଦେଲେ ତିନୋଟି ମିଛ ମକଦ୍ଦମାରେ। ତିନି କିରୋସିନି ଡିଲରଶିପ ବି ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ଗାଆଁର ଡେଇଁରାତି ଦୋକାନ, ନିଆଁପାଣି, ଲୋକଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସବୁ ବନ୍ଦ। ଗୋଟି କୋଠିଆ, କାମ ଛାଡ଼ିଦେଲେ। ଚାଷବାସ ଠପ। ସ୍କୁଲ କିନ୍ତୁ ଯାଉଥିଲି ନିୟମିତ। ଶ୍ରେଣୀରେ ଥିଲି ପ୍ରଥମ। ସାଙ୍ଗମାନେ ବି କେହି ମୋ ସହ ମିଶୁ ନ ଥିଲେ। ଭାରି କଷ୍ଟ ଭୋଗିଲି। ମାଆ ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଏ, ସବୁ ଠିକ୍ ହେଇଯିବ। ବାହା ହେଇ ଆସିଲା ବେଳେ ମାଆକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ପ୍ରାୟଶଃ ମାଷ୍ଟରାଣୀ ଚାକିରି। ବୋହୂ କମାଣି କିଏ ଖାଇବ ବୋଲି ଜେଜେମା ହିଁ ଛତେଇଥିଲା। ବାପାମାଆ ଅନେକ ସମୟରେ କଥା ହେଇଥିବାର ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି, ଚାକିରି ଥିଲେ ହୁଏତ ଆମେ ଏତେ ଅପଦସ୍ଥ ହେଉ ନ ଥାନ୍ତେ କି ଅଭାବ ଘୋଟି ନ ଥାନ୍ତା। ମୁଁ ସେତେବେଳକୁ ସପ୍ତମରେ। ସେଦିନରୁ ମନେମନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି, ପାଠପଢ଼ି, ଚାକିରି ଖଣ୍ଡେ କରି ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆହେବି। ଘରକୁ କଚେରି ପଶିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଛାଡେ। ଓଢ଼ିଲେ ପୋଷା ବେପାର। ଅଧିକାଂଶ ଦିନ ବାପା ଗାଆଁ ପାଖ ସହରକୁ ଦୌଡ଼ି ଓଢ଼ିଲ ପାଖକୁ ଘର ପଛେ ସରିଯାଉ,

ଶିର ରହୁ। ଜମିସବୁ ପଡ଼ିଆ। ମାଟି ଫାଟି ଥାଏ। ଏମିତି ଗଡ଼ିଲା ତିନିବର୍ଷ। ମକଦ୍ଦମା ରୁଡ଼ିକର ଫୈସଲ ତଥାପି ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଗାଁଲୋକ ପୁଣି ଆମସହ ମିଶିଲେ। ମୋ ମାତ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ହାତରେ ଟଙ୍କାଟେ ନାହିଁ। ଜେଜେଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ପେନସନରେ ତାଙ୍କ ଔଷଧ ଆଉ ଘରର ଛୋଟମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଠୁଥିଲା। ବାପା ସେତେବେଳେ ଅନେକଙ୍କ ପାଖରେ ହାତ ପଡେଇଥିଲେ। ବିକିବାପାଇଁ ବସ୍ତ୍ରାଧି ଧାନ ବି ନ ଥିଲା ଘରେ। ମାଆ ଶିଖେଇଲା, ଯା, ତୋ ବଡ଼ବାପା (ସମ୍ପର୍କୀୟ)ଙ୍କୁ ମାଗିବୁ। ସେ ନିରାଶ କଲେନାହିଁ ସତ, ହେଲେ ଭଲ କି ଦି ପଦ ଶୁଣାଇଥିଲେ, “ଟୋକୀ, ଟଙ୍କା କେତେ କଷ୍ଟରେ ହୁଏ ଯେ ତୁ କମେଇଲେ ଜାଣିବୁ।” ମନ ହୁଏତ ଆତ୍ମାକୁ ବାଧୁଥିଲା। ସେଦିନ ଆଉ ଥରେ ବକ୍ତ୍ର ଶପଥ ନେଇଥିଲି, ଖୁବ ଭଲ ପଡ଼ି ଚାକିରି କରି ଟଙ୍କା ଉପାର୍ଜନ କରିବି। କାହା ଆଗରେ ହାତ ପଡେଇବି ନାହିଁ। ପୁଅ ଗୁ, ପୁଅ ପ୍ରି, ମାଷ୍ଟର ଡିଗ୍ରୀ, ବିଭିନ୍ନ, ଗୋଟିଗୋଟି କରି ଚଢ଼ିଲି ଶିକ୍ଷାର ସିଡ଼ି। ସରକାରୀ ଚାକିରୀ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଥାଏ। ସେ ଭିତରେ ଶିକ୍ଷକ ଚୟନ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲି। ଯୋଗଦେଲି ବରଗଡ଼ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିରରେ। ଦରମା ତ ନୁହଁ, ସେଇଟା ଥିଲା ଦକ୍ଷିଣା। ମାସକୁ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଶହ ପଡ଼ିଗ ଟଙ୍କା। ମାସ ଶେଷକୁ ଦସ୍ତଖତଟିଏ ଦେଇ କୁର୍କଙ୍କ ଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ହାତେଇଲି ପାଞ୍ଚଟି ଗାନ୍ଧୀ ମୁଣ୍ଡିଆ ଶହେ ଟଙ୍କାଆ, ଗୋଟେ କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କାଆ ଓ ଗୋଟେ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କାଆ ନୋଟ, ତାଙ୍କୁ ଡଳିଆ ଯାଏଁ ରୋମାଞ୍ଚିତ ହେଇଗଲା ଏକ ପାରିବାପଣର ପୁଲକରେ। ଆଃ...ସେଇ ଟଙ୍କାର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ତାର ବାସ୍ନା ଓ ଆପଣାପଣ ସତରେ ମୋ ପାଇଁ ଅତୁଳ୍ୟ। ସେଇ ଟଙ୍କାକୁ ମାଆ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେଇ ତାକୁ ମୁଣ୍ଡିଆଟେ ମାରିଥିଲି। ବାପାଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରି। ଜେଜେ ଜେଜେମା ସେତେବେଳକୁ ଆକାଶର ତାରା। ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା ମୋ ଉପରେ। ମୋ ଡଳ ଭାଇକୁ ଯିଏ ଏବେ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାପକ) ସେ ଟଙ୍କା ଦେଖେଇ ମାଆ କହିଥିଲା, ଦେଖ ବାବୁ, ନାନୀ ପରି ତୁ ବି ପଢ଼ ଆଉ ଏମିତି ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କର। ସେଇ ଟଙ୍କାରୁ କିଛି ନେଇ ମୋ ଭାଇ ମିଠା କିଣି ଆଣିଥିଲା ଓ

ଗାନ୍ଧିକା ହେମାଙ୍ଗିନୀ ଦାଶ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ସାରା ପରିବାର ଖୁସିର ପର୍ବ ମନେଇଥିଲା। ଏବେ ସେ ଅଭାବ ନାହିଁ କି ସେ ଦୁରବସ୍ଥା ବି ନାହିଁ। ତଥାପି ଶରୀରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ନାୟୁରେ ସଞ୍ଚି ହେଇଛି ସେ ପୁଲକ ସ୍ପୁତି ହୋଇ।

ସାଥୀ ଅଭିମାନିନୀ ସୁନାହରିଣୀ, ଲାଜରେ ଲୁଚିଛି ପ୍ରେମ କାହାଣୀ

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରିୟା ସବୁବେଳେ ମୋ ଉପରେ ଅଭିମାନ କରୁଛି। ତାକୁ କିପରି ମନାଇବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ।
—ବିପ୍ଳବ ନାୟକ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର: ଅଭିମାନ ହେଉଛି ପ୍ରେମର ଅନ୍ୟତମ ଗହଣ। ସେହି ଅଭିମାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। କାରଣ ଅନେକ ସମୟରେ ସେହି ଅଭିମାନରେ ମନର ଅନେକ କଥା ଲୁଚି ରହିଥାଏ। ସେ ସିନା ଅଭିମାନ କରିଛି, ହେଲେ ତା' ଲାଜରେ ଅନେକ କଥା ଲୁଚି ରହିଛି। ‘ଅଭିମାନିନୀ ସୁନାହରିଣୀ, ଲାଜରେ ଲୁଚିଛି ପ୍ରେମ କାହାଣୀ’। ତେଣୁ ପ୍ରେମିକାର ଅଭିମାନକୁ ନେଇ ଚେନସନ ନିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ବାସ୍, ତା’ ମନର ଭିତର କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ। ଦେଖିବେ ସେହି ଅଭିମାନୀ ହସରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ଲୁଚି ରହିଥିବ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲି ତାକୁ ବାହା ହୋଇଛି। ହେଲେ ଏବେ ଆଉ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମୋତେ ତା’ ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଛି। କ’ଣ କରିବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ।
—ଅମିତ କୁମାର, ବଡ଼ବିଲ

ଉତ୍ତର: ଯାହାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ତାହାକୁ ତ ଜୀବନ ସାଥୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିସାରିଲେଣି। ଏବେ ପୁଣି ଆଉ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମାୟାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି। ଏହାର ଅର୍ଥ ଜାଣତରେ ହେଉ ଅବା ଅଜାଣତରେ ଆପଣ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ କୁରାଡ଼ି ମାରୁଛନ୍ତି। ଘର ସଂସାର କରିବା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ କାହୁଁଥିବେ ଗୋଡ଼ ପୁରାଇବା ଅର୍ଥ ଅଯଥା ଚେନସନକୁ ହାତ ଠାରି ଡାକିବା। ତେଣୁ ପୁଣି ଥରେ କାହା ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ଫସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଯଦି ତା’ ମାୟାଜାଲରେ ଥରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଗଲେ, ତେବେ କଥାଟି ‘କୁଡ଼ିଗଲା ଗୋଡ଼ ତଳକୁ ତଳକୁ’ ପରି ହେବ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ସେହି ସୁନ୍ଦରୀର ଲାଜରେ ପ୍ରେମର ଇସାରା ପାଇବ ପରେ ଆଗେଇଥିଲି। ହେଲେ ଏବେ ଜାଣୁଛି ସେ ମୋ ସହ ମିଛ ନାଟକ କରୁଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କ’ଣ କରିବି ?
—ତପନ ରାଉତ, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର: ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀର ପ୍ରେମ ଇସାରାରେ ଆପଣ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ବୋଧେ ସେହି ଔଅର ମନର କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ିନାହାନ୍ତି। କାରଣ ସବୁ ହସ ପଛରେ ପ୍ରେମ ଲୁଚି ରହି ନ ଥାଏ। କେତେକ ହସରେ ଏପରି ଭାଇରସ୍ ଥାଏ ଯେ ତାହାର ଦଂଶନ ସାରା ଜୀବନ ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥାଏ। ଏବେ ଯଦି ସେ ପ୍ରେମିକାର ଅସଲ ରୂପ ଜାଣିସାରିଲେଣି, ତେବେ ବିଳମ୍ବ କରି କିଛି ଫାଇଦା ନାହିଁ। କାରଣ ସେହି ବହୁରୂପୀ ପ୍ରେମିକାକୁ ନେଇ ଯଦି ଆଗକୁ ଆଗାନ୍ତି ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଯନ୍ତ୍ରଣା ସେତେ ବଡ଼ି ଚାଲିବ। ତେଣୁ ସେଭଳି ପ୍ରେମିକା ଆଉ ପ୍ରେମକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଗୁଡ଼ବାୟ କରିବେ ତାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହେବ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଯାହାକୁ ମୋ ଜୀବନର ସବୁ କିଛି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ପ୍ରେମ କରୁଥିଲି ସେ ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲିଗଲା। ମୋ ମନକୁ ବୁଝାଇ ଏବେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଔଅକୁ ଭଲ ପାଇବି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରୁଛି। ଏ ନେଇ ଆଗେଇବା ଠିକ୍ ହେବ ତ ?
—ନିଶାନ୍ତ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଉତ୍ତର: ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଧୋକା ଖାଇଥିଲେ ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ଯଦି ସବୁବେଳେ ମନେ ପକାଇବେ ତେବେ ତାହା ମନ ଭିତରେ ସେମିତି ଦୁକୁ ଦୁକୁ ହୋଇ ଜଳୁଥିବ ଆଉ ତାହାର ପ୍ରଭାବରେ ନା ଆପଣ ଆଗକୁ ଯିବେ ନା ସେହି ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲିପାରିବେ। ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ପ୍ରେମରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ଟାଣି ଦିଅନ୍ତୁ। ଯଦି ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ମନ ବଳାଇଛନ୍ତି ତେବେ ପୁରୁଣା ଭୁଲର ଯେମିତି ପୁନରାବୃତ୍ତି ନ ହୁଏ ସେ ନେଇ ନଜର ଦିଅନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ପୁଣି ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମର ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ନ ହେବ ତାହାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ ନିଶା କ’ଣ ସତରେ ଗାଡ଼ ? —ତପନ ଦାଶ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମ ନିଶା କେତେ ଗାଡ଼ ଯିଏ ଅନୁଭବ କରିଛି ସିଏ ଜାଣିଛି। କଥାରେ ପରା ଅଛି—ପ୍ୟାର୍ କା ଲଭୁ, ଜୋ ଖାୟା ପସ୍ତାୟା, ଜୋ ନେହିଁ ଖାୟା ଓ ଭି ପସ୍ତାୟା। କେବଳ ଭଲ ପାଇଲେ ତ ହେବନାହିଁ, ସେଥିରେ ସେପରି ଆତ୍ମୀୟତା ରହିବା ଦରକାର। ଯଦି କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସବୁବେଳେ ପାଣିଟିଆ ଲାଗିଥାଏ। ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ। ପ୍ରେମରେ ଯେମିତି ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାଇରସ୍ ଏଣ୍ଟ୍ରୀ ନ କରେ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ସେହି ପ୍ରେମର କେତେବେଳେ ଦି ଏଣ୍ଟ୍ର ହୋଇଯିବ ନିଜେ ବି ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

କେଶ ପାଇଁ ଯୋଗ

ଆଜିକାଲି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ କେଶ ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତିତ। କାହାର ଅସ୍ବାଭାବିକ କେଶ ଝଡୁଛି ତ କାହାର ବୟସ ଆଗରୁ କେଶ ପାରିଯାଉଛି। ପୁଣି କାହାର କେଶ ଶୁଷ୍କ ହେବା ସହ ଦୁଇ ମୁହାଁ ହୋଇଯାଉଛି। କେଶର ଏହିସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ କିଏ ମହଙ୍ଗା ହେୟାର ପ୍ରଡକ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ତ କିଏ ଘରୋଇ ଉପଚାରର ସହାୟତା ନେଉଛନ୍ତି। ତଥାପି ଆଶାକରୂପ ଫଳ ମିଳୁ ନାହିଁ। ତେବେ କିଛି ସମୟ ବାହାର କରି ଯଦି ଏହିସବୁ ଯୋଗାସନ କରିବେ ଦେଖିବେ କେଶର ନାନା ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିପାରିବ..

ଅଧୋମୁଖ ଶ୍ୱାନାସନ: ଦୁଇ ଗୋଡ଼କୁ କିଛି ଦୂରତା ବ୍ୟବଧାନରେ ପ୍ରସାରିତ କରି ଦୁଇ ହାତକୁ ଉପରକୁ ଟେକନ୍ତୁ। ପରେ ଆଗକୁ ନଇଁ ଦୁଇ ହାତକୁ ଭୂମିରେ ଲଗାନ୍ତୁ। ଏହାପରେ ଦୁଇଗୋଡ଼କୁ କିଛି ପାଦ ପଛକୁ କରନ୍ତୁ। ଏଭଳି ୩୦-୪୦ ସେକେଣ୍ଡ ରହିବେ। କେଶ ଝଡିବା ରୋକିବା ଓ କେଶକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଯୋଗାସନ ବହୁତ ଭଲ।

ସର୍ବାଙ୍ଗାସନ: ଏହି ଯୋଗ ସୋଲର ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ନାମରେ ବି ପରିଚିତ। ଏହାକୁ କରିବାକୁ ହେଲେ କାନ୍ଧକୁ ଲାଗି ଶୁଅନ୍ତୁ। ଦୁଇ ଗୋଡ଼କୁ ୯୦° କରି ଟେକି କାନ୍ଧକୁ ଲଗାଇ ଉପରକୁ ଟେକନ୍ତୁ। ଏହାପରେ ହିପକୁ ଦୁଇ ହାତରେ ଟେକନ୍ତୁ। ସମ୍ଭବନା ରଖି ପୂରା ଶରୀରକୁ ନିଜ କାନ୍ଧରେ ଟେକି ଧରନ୍ତୁ। ଏହି ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ମୁଣ୍ଡକୁ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ହୁଏ। ଦୈନନ୍ଦିନ ଏହାକୁ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶୁଷ୍କ ଓ ପତଳା କେଶ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କେଶ ଝଡିବା କମେ।

ଉତ୍ତରାସନ: ଦୁଇ ପାଦକୁ ଲଗାଇ ସିଧା ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତୁ। ଦୁଇ ବାହୁକୁ ଉପରକୁ ଟେକନ୍ତୁ। ଦୀର୍ଘ ଶ୍ୱାସ ନିଅନ୍ତୁ ଓ ଆଗକୁ ଦୁଆନ୍ତୁ। ଟେଣ୍ସା କରନ୍ତୁ ହାତରେ ଭୂମିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପାଇଁ। ଏହାପରେ ମୁଣ୍ଡକୁ ତଳକୁ କରି ଦୁଇ ହାତରେ ଦୁଇଗୋଡ଼କୁ ଜାବୁଡି ଧରନ୍ତୁ। ୧୫-୩୦ ସେକେଣ୍ଡ ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରୁହନ୍ତୁ। ଉପରକୁ ଉଠିବାବେଳେ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡନ୍ତୁ। ଏହି ଯୋଗାସନ ଦେଖିବାକୁ ସହଜ ଲାଗିପାରେ କିନ୍ତୁ କରିବା କଷ୍ଟ। ଏଥିରେ ପାରଙ୍ଗମ ହେବାକୁ ବହୁତ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ। ଏହାକୁ କଲେ ଅକ୍ସିଜେନ ମାତ୍ରା ବଢିବା ସହ ମୁଣ୍ଡକୁ ରକ୍ତ ପ୍ରବାହ ହୁଏ। ଏହାଦ୍ୱାରା ହେୟାର ଫଲିକଲ ଷ୍ଟ୍ରକ୍ ହୁଏ। ଯଦ୍ୱାରା କେଶ ଘନ, ଲମ୍ବା ଓ ଚମକ୍ଦାର ହେବ।

ମହ୍ୟାସନ: ଲମ୍ବା, ସୁସ୍ଥ କେଶ ପାଇଁ ଏହି ଯୋଗ ବି କରିପାରିବେ। ଏହାକୁ କରିବା ବହୁତ ସହଜ। ପ୍ରଥମେ ଲମ୍ବ ହୋଇ ଶୁଅନ୍ତୁ। ଡା'ପରେ ଦୁଇ ଗୋଡ଼କୁ ଆଣ୍ଟୁରୁ ଭାଙ୍ଗି ଭିତର ଆଡ଼କୁ ଟାଣନ୍ତୁ। ଅର୍ଥାତ୍ ଟକା ପକାଇ ବସିବାବେଳେ ଗୋଡ଼କୁ ଯେମିତି ରଖାଯାଏ, ଶୋଇକି ସେହିଭଳି ଗୋଡ଼କୁ ରଖନ୍ତୁ। ଦୁଇ ହାତକୁ ଦୁଇ ଜଫ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଭୂମି ଉପରେ ରଖନ୍ତୁ। ଯେମିତିକି ପାପୁଲି ଭୂମିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିବ। ଏହାପରେ ମୁଣ୍ଡକୁ ଭିତର ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ବେକକୁ ଭୂମି ଉପରୁ ଉଠାଇବେ। ଯେମିତିକି ବେକ ଓ କାନ୍ଧ ଅଂଶ ଧନୁ ପରି ରହିବ। ହେଲେ ମୁଣ୍ଡ ଭୂମିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିବ। ଏଭଳି ୧୫-୩୦ ସେକେଣ୍ଡ ରହିବେ। ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ଯୋଗାସନ କଲେ କେଶର ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ସମସ୍ୟା ଦୂର ହେଇଯିବ।

ଭାରତ ପୁଷ୍ପରାଗ

ହାଃ ହାଃ

ଆମର

ଆଲମାରାକୁ କିଛି ଖୋଜୁଥିବା ସ୍ଵୀକୃତ୍ତ୍ୱ ସ୍ଵାମୀ -
ତମେ ସବୁବେଳେ ମୋର ମୋର ବୋଲି କୁହ ।
କେବେ ତ ଆମର ବୋଲି କୁହ ।
ତୁମ୍ଭ ରହିଲ ଯେ, କ'ଣ ଖୋଜୁଛ ?
ସ୍ଵୀ- ଆମର ଶାୟା ।

ଅଲଗା

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କୁହମେଳାରେ ହାତ ଯୋଡି
କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଏ ।
ହେ ପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟ କର..
ହେ ପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟ କର..
ସବୁବେଳେ ଏଇ ମେଳାରେ ଭାଲି ଭାଲି
ଅଲଗା ହେଉଛନ୍ତି । କେବେ ତ ସ୍ଵାମୀ-
ସ୍ଵୀଙ୍କୁ ଅଲଗା କର... ।

ସେର

ଶୁଭକିର୍ ରାକେଶକୁ- ଆରେ ତୁ ଯୋର
ଝିଅକୁ ଲାଭନ୍ ମାତୁଛୁ ସିଏ ଆଗରୁ
ଜଣକ ସହ ସେର ଅଛି ।
ରାକେଶ- କ'ଣ ହେଲା ସେଇଠୁ ।
ଖାଲି ଚେୟାରୁ ଦେଖିଲେ ତ ସମସ୍ତେ
ବସିବାକୁ ଚାହିଁବେ । କିନ୍ତୁ ଚେୟାରରୁ
କାହାକୁ ହଟେଇକି ବସିବା ବଡ଼
ହିକ୍ମତର କଥା ।

ବିଶ୍ୱକବିଙ୍କ ନନ୍ଦସ୍ଥଳୀ

ଯୋଡ଼ାସାଁକୋ ଠାକୁରବାଡ଼ି

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତଥ୍ୟାବଳୀର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଭାଗ। ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋରଙ୍କ କବିତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଧୁ ହେଉ। ନଭେମ୍ବରରୁ ଜାନୁଆରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଧ୍ୟା ୬.୪୦ ବେଙ୍ଗଳାରେ ଏବଂ ୭ଟା ୬.୪୦ ଇଂରାଜୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ। ମାତ୍ର ଫେବୃଆରୀରୁ ଜୁନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସଂଧ୍ୟା ୭ଟା ୬.୪୦ ବେଙ୍ଗଳାରେ ଏବଂ ୮ଟା ୮.୪୦ ଇଂରାଜୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ।

ଆଲୋକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବେଙ୍ଗଳା ଓ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସପ୍ତାହର ଯୋଗଦାନ ଓ ଗୁରୁବାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଦ ରୁହେ। ନଭେମ୍ବରରୁ ଜାନୁଆରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଧ୍ୟା ୬ଟା ୬.୪୦ ବେଙ୍ଗଳାରେ ଏବଂ ୭ଟା ୬.୪୦ ଇଂରାଜୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ। ମାତ୍ର ଫେବୃଆରୀରୁ ଜୁନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସଂଧ୍ୟା ୭ଟା ୬.୪୦ ବେଙ୍ଗଳାରେ ଏବଂ ୮ଟା ୮.୪୦ ଇଂରାଜୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ।

ରବିନ୍ଦ୍ର ଭାରତୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ। ବିଶ୍ୱକବିଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନରେ ମହାସମାରୋହରେ “ପୋଟିଶେ ବୈଶାଖ” ନାମକ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ। ସେହିପରି ତାଙ୍କର ପୂଣ୍ୟତିଥିରେ “ବାଇଶେ ଶ୍ରାବଣ” ପାଳନ କରାଯାଏ। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଏକ ଚିତ୍ରକଳା ମହୋତ୍ସବ “ଅବନ ମେଳା” ମଧ୍ୟ ମହା ଆଡ଼ମ୍ବରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ। ଅନ୍ଧାର ନଈ ଆସିଲେ ଆଲୋକର ସାମାଜିକ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆକାଶକୁ ଛୁଇଁଥିବା ନାରିକେଳ ବୃକ୍ଷ ଯେମିତି ଗାଉଥାଏ “ଏକ୍ସ ଚଲୋ ଏକ୍ସ ଚଲୋ ଏକ୍ସ ଚଲୋରେ ...”।

—ସଞ୍ଜିତା ମହାନ୍ତି, ଡ୍ରାମ୍ମଟିଆ, କଟକ
ମୋ: ୯୯୭୮୧୫୫୩୫୯

କଳିକତା ଗିରୀଶପାର୍କର ଅନତିଦୂରରେ ରହିଛି ଯୋଡ଼ାସାଁକୋ ଠାକୁରବାଡ଼ି। ବିଶ୍ୱସାହିତ୍ୟର ମୁଖଶାଳା କବିଗୁରୁଙ୍କ ଏହି ଜନ୍ମସ୍ଥଳୀର ଶାନ୍ତ, ସୁନ୍ଦର, ସବୁଜିମା ଭରା ପରିବେଶ କାହାକୁ ବି ଆନମନା କରିଦେବ...

ଭାରତର ପ୍ରଥମ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ବିଶ୍ୱକବି ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏହି ଠାକୁରବାଡ଼ିରେ ୧୮୬୧ ମସିହା ମେ ୭ରେ ହୋଇଥିଲା। ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରତିଟି ବିଭାଗରେ ଲେଖନୀ ଚାଳନା କରିବା ସହ ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ, ସଂଗୀତଜ୍ଞ, ଦାର୍ଶନିକ, ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ତଥା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ।

ଉତ୍ତର କଳିକତାରେ ୧୭୮୫ ମସିହାରେ ୩୫୦୦୦ ବର୍ଗ ମିଟର ସ୍ଥାନରେ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ଜେଜେବାପା ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଠାକୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଯୋଡ଼ାସାଁକୋ ଠାକୁରବାଡ଼ି। ବେଙ୍ଗଳାରେ ସାଁକୋର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପୋଲ। ଏହି ସ୍ଥାନରେ କାଠ ବା ବାଉଁଶ ନିର୍ମିତ ଦୁଇଟି ପୋଲ ଥିବାରୁ ଏହା ଯୋଡ଼ାସାଁକୋ ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇଛି। ବେଙ୍ଗଳ ସ୍କୁଲ ଅଫ ଆର୍ଟସ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଗଗନେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁର ଏବଂ ଅବନୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁର ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ଅତି ଛୋଟ ବୟସରୁ ନିଜ ମାଆଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ। ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ କର୍ମମୟ ଜୀବନର ମୂଳସାକ୍ଷୀ ଏଇ ଠାକୁରବାଡ଼ି। ଜୀବନର ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ। ୧୯୪୧ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୭ ତାରିଖ ଦିନ ସେ ଇହଲୀଳା ସମ୍ବରଣ କରିଥିଲେ।

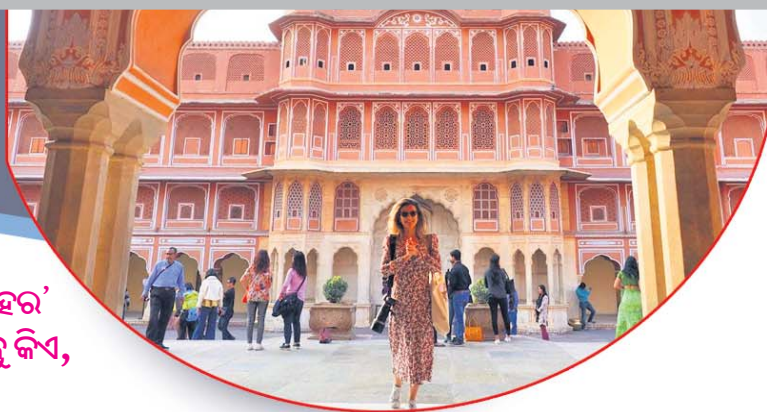
୧୯୫୯ ମସିହାରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାର ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କଲେ। ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଶତବାର୍ଷିକୀ ଉପଲକ୍ଷେ ୧୯୬୧ ମସିହା ମେ ୮ରେ ନୂତନ ସଙ୍ଗୀତ ଓ କଳା ଶିକ୍ଷାର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଘର ଯୋଡ଼ାସାଁକୋ ଠାକୁରବାଡ଼ିରେ ରବୀନ୍ଦ୍ର ଭାରତୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ସେହିବର୍ଷ ଏହି ମହାନ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ରବୀନ୍ଦ୍ର ଭାରତୀ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଗଲା; ଯାହା ଭାରତର ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରବୀନ୍ଦ୍ର ଭାରତୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଂଶବିଶେଷ। ଏହି ପରିସରରେ ଥିବା ମହର୍ଷି ଭବନ ତାଙ୍କ ପିତା ମହର୍ଷି ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁରଙ୍କ ନାମରେ

ନାମିତ। ମ୍ୟୁଜିୟମର ତିନୋଟି ଗ୍ୟାଲେରୀରେ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ପାରିବାରିକ ବଂଶାବଳୀ, ଫଟୋ, ଚିତ୍ର, ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ପାଇଥିବା ଉପହାର, ବହି, ଅନେକ କାବ୍ୟ କବିତା ଓ ପତ୍ର ପତ୍ରିକା ଇତ୍ୟାଦି ରହିଛି। ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ, ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥ, ଜ୍ୟୋତୀନ୍ଦ୍ରନାଥ, ଅବନୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଏବଂ ଦୀନେନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଙ୍କିତ ଚିତ୍ରକଳା। ଏହି ମ୍ୟୁଜିୟମରେ ଥିବା ଜାପାନ ଗ୍ୟାଲେରୀ, ଚାଇନା ଗ୍ୟାଲେରୀ, ଯୁଏସ୍ ଗ୍ୟାଲେରୀ ଓ ହଙ୍ଗେରୀ ଗ୍ୟାଲେରୀରେ ସ୍ଥାନିତ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କର ଏହି ଦେଶ ସହିତ ଥିବା ସୁସଂପର୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୂଚନା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ପରିଭ୍ରମଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାହାଣୀ କୁହେ। ଜାପାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୟରେ ସେ ସେଠାରୁ ଆଣିଥିବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚିତ୍ରକରମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ସହିତ ଠାକୁରବାଡ଼ି ବୁଲିବାକୁ ଆସିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରକରଙ୍କର ହାତ ଅଙ୍କା ଚିତ୍ର ଜାପାନିଜ ଆର୍ଟ ଗ୍ୟାଲେରୀରେ ରହିଛି; ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ପ୍ରାୟ ତିନିହଜାର ଫଟୋ ଏବଂ ସାତ ଶହରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଚିତ୍ର ଓ ତତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ତଥା ବିଭିନ୍ନ ବହି ଓ ବହୁ ପୁରାତନ ସାମଗ୍ରୀ। ମ୍ୟୁଜିୟମରେ ଫଟୋ ଉତ୍ତୋଳନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧ। ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ କୋଠାରୀ (ସେଉଁଠି ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲେ)ର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ କରାଯାଇଛି। ତାଙ୍କ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପୂର୍ବପରି ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି। କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ଛୁଇଁବାକୁ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଜାରି କରାଯାଇଛି। ବିଶ୍ୱକବିଙ୍କ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳି ବିବାହ ନିମନ୍ତଣ ପତ୍ର ହେଉଛି ଏଠାକାର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ। ଏହା ସହିତ ରହିଛି ପୁରାତନ ସଂଗୀତ

ପିଙ୍କ୍ ସିଟି କେବେରୁ

ସାରା ପୃଥିବୀରେ ରାଜସ୍ଥାନର
ଜୟପୁର 'ପିଙ୍କ୍ ସିଟି' ବା ଗୋଲାପି ସହର'
ଭାବେ ପରିଚିତ। ତେବେ ଏହି ସହରକୁ କିଏ,
କେବେ, କେମିତି ଗୋଲାପି
ସହରର ପରିଚୟ ଦେଲେ ଜାଣନ୍ତୁ
ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

୧୭୨୭ ମସିହାରେ ମହାରାଜା ସଞ୍ଜୟ ଜୟସିଂହ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜୟପୁର ସହରକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଡିଜାଇନ କରିଥିଲେ ବିଦ୍ୟାଧର ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ। ମହାରାଜା ସଞ୍ଜୟ ଜୟସିଂହଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ହିଁ ଏହି ସହରକୁ 'ଜୟପୁର' ବୋଲି ନାମକରଣ ହୋଇଛି। ନିର୍ମାଣର ୧୪୯ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସହରର ରଙ୍ଗ ଧଳା ଓ ହଳଦିଆ ଥିଲା। ତେବେ ଏହା କେବେ ଓ କିଏ ଗୋଲାପି ସହରରେ ପରିଣତ କଲେ ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ..

କୁହାଯାଏ ୧୮୭୭ରେ ଇଂଲଣ୍ଡର ମହାରାଣୀ ଏଲିଜାବେଥ ଏବଂ ପ୍ରିନ୍ସ ଅଫ୍ ୱେଲ୍ସ ଆଲବର୍ଟ ଏଡୱାର୍ଡଙ୍କର ଭାରତ ଭ୍ରମଣରେ ଆସିବାକୁ ଯୋଜନା ଥାଏ। ମହାରାଜା ସଞ୍ଜୟ ଜୟସିଂହ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ମଜବୁତ କରିବା ଲାଗି ଏହି ଅତିଥି ଦ୍ୱୟଙ୍କ ସ୍ୱାଗତ ପାଇଁ ଜୋରଦାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେ ପୁରୀ ସହରକୁ ସଜାଡ଼ିଥାନ୍ତି। ସଡ଼କ ସଫା କରି ରାସ୍ତାକଡ଼ ଫୁଲଗଛରେ ସଜାଇଲେ। ପରେ ତାଙ୍କ ମନକୁ ଆସିଲା ଯେ ସହରକୁ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇଲେ କେମିତି ଲାଗିବ। ଏନେଇ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ବିଚାର କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ବି ନେଲେ। ସେ ସମୟର ବ୍ରିଟିଶ ଜମିଦାର ସଞ୍ଜୟ ରାମସିଂହ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗ ହେଉଛି ଆଦିଧ୍ୟର ପ୍ରତୀକ। ତେଣୁ ସାରା ସହରକୁ ଗୋଲାପିର ବିଭିନ୍ନ ଶେଡ଼ର ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଗଲେ ଭଲ ହେବ। ଆଉ ଗାହା ହିଁ ହେଲା, ସାରା ସହରକୁ ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଗଲା। ଯେବେ ପ୍ରିନ୍ସ ଆଲବର୍ଟ ଆସିଲେ ମହାରାଜାଙ୍କ ଭବ୍ୟ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଓ ଅତିଥି

ସଜ୍ଜାର ମନ ଜିଣି ନେଇଥିଲା। ତା'ସହ ଜୟପୁରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ତାଙ୍କ ପାଟିରୁ ସ୍ୱତଃ ବାହାରି ଯାଇଥିଲା ଯେ, ଜୟପୁର 'ପିଙ୍କ୍ ସିଟି' ବୋଲି। ଆଉ ସେବେଠାରୁ ଜୟପୁରକୁ ପିଙ୍କ୍ ସିଟି ବୋଲି କୁହାଗଲା। ଏହାଛଡ଼ା ଏହା ବି କୁହାଯାଏ ଯେ, ହିନ୍ଦୁ ସ୍ଥାପତ୍ୟ ପରମ୍ପରାରେ ତିଆରି ଏହି ସହରର ପରିଚୟ ହେଉଛି ଏହାର ଭବ୍ୟ ମହଲ ଓ ପୁରୁଣା ଘରେ ଲାଗିଥିବା ଗୋଲାପି ଧୌଳପୁରୀ ପଥର। ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗୋଲାପି ପଥରରୁ ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ମଧ୍ୟ ସହରକୁ ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇବାକୁ ମନସ୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା। ଆହୁରି ବି କୁହାଯାଏ, ସହରକୁ ଗୋଲାପିରେ ପରିଣତ କରିବା ପରେ ସଞ୍ଜୟ ଜୟସିଂହଙ୍କ ପତ୍ନୀ ତଥା ମହାରାଣୀ କହିଥିଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସହରରେ ତିଆରି ହେବାକୁ ଥିବା ସବୁ ଘରକୁ ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଯିବ ବୋଲି ଏକ ନିୟମ କରାଗଲେ

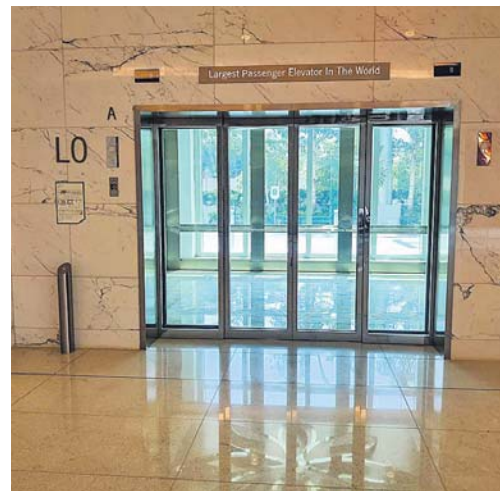
ଭଲ ହେବ। ପରେ ୧୮୭୭ ମସିହାରେ ଏହି ନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ନିୟମକୁ ଆଜି ବି ଲୋକେ ମାନୁଥିବା ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଫଳରେ ଏଠାକାର ଘର, ଦୋକାନ ସବୁ ଗୋଲାପିର ବିଭିନ୍ନ ଶେଡ଼ରେ ରଙ୍ଗାଯାଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଜୟପୁରରେ ଥିବା ଏତିହାସିକ ଗୋଲାପି ସ୍ଥାପତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ହଫ୍ଟା ମହଲ, ଆମେର କା କିଲା, ସିଟି ପ୍ୟାଲେସ୍, ଜୟଗଡ଼ କିଲା, ଜୟ ମହଲ, ନାହରଗଡ଼ କିଲା, ଚନ୍ଦ୍ର ମହଲ, ରାମବାଗ ପ୍ୟାଲେସ୍, ଜନ୍ତରମନ୍ତର ଆଦି।

ସବୁରୁ ବଡ଼ ଏଲିଭେଟର

ବଡ଼ ବଡ଼ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ହେଉ କି ଅଫିସ୍ ଅବା ଶପିଙ୍ଗ୍ ମଲ୍, ସବୁଠି ଏଲିଭେଟର୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ। ଯଦ୍ୱାରା ତଳ ଫ୍ଲୋରରୁ ଉପର ଫ୍ଲୋରକୁ ଓ ଉପରୁ ତଳ ଫ୍ଲୋରକୁ ସହଜରେ ଯିବାଆସିବା କରିହୁଏ। ତେବେ ଏହିସବୁ ଏଲିଭେଟର୍ରେ କେତେଜଣ ଯାଇପାରିବେ ତା'ର ଗୋଟେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ଥାଏ। ଅତି ବେଶିରେ ୧୦-୧୨ ଜଣ ଥରକରେ ଯାଇପାରନ୍ତି। ହେଲେ ଏବେ ଏମିତି ଏକ ଏଲିଭେଟର୍ ତିଆରି ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏକାଥରେ ୨୩୫ ଜଣ ଯାଇପାରିବେ। ଏହି ଏଲିଭେଟର୍‌ଟି ମୁମ୍ବାଇର ଜିଓ ପ୍ଲାନିଟ ସେଣ୍ଟର ବିଲ୍ଡିଂରେ କରାଯାଇଛି। ଫିନ୍‌ଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଏଲିଭେଟର୍

କମ୍ପାନୀ 'କୋର୍' ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଏଠାରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି। ବିବାହ ଓ ଆର୍ଟ୍ ଏକ୍ସିଭିଶନ୍ ହେଉଥିବା ଏଠାକାର ଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫ୍ ଦ ଆର୍ଟ୍ କନଭେନଶନ୍ ସେଣ୍ଟରକୁ ଏକାଥରେ ଯେମିତି ଅଧିକ ଲୋକ ଯାଇପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଏଲିଭେଟର୍‌ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି। ଏକାଥରେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଯାଇପାରୁଥିବାରୁ ଏହି ଏଲିଭେଟର୍‌କୁ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି। ଏଥିରେ ଫୋର୍ ପ୍ୟାନେଲ୍ ଗ୍ଲାସ୍ ଡୋର ସହ କାଚର କାନ୍ଥ ଅଛି। ତେଣୁ ବାହାରର ସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ ଏଲିଭେଟର୍‌ ଭିତରୁ ଦେଖାଯାଏ। ଏହା ଭିତରେ ଦୁଇଟି ଆରାମଦାୟକ ସୋଫା ବି ରଖାଯାଇଛି; ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ଆରାମରେ ବସି ଯାଇପାରିବେ।

କଥା ଚାଟ୍

ଡଃ ଅଞ୍ଜନ ଦାସ

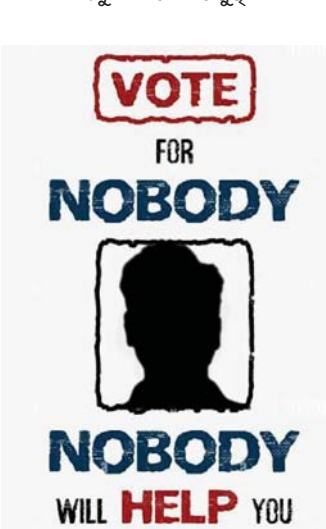
ବିଜ୍ଞାପନ ବିସମ୍ଭବ

ଗତ ନିର୍ବାଚନରେ ଜିତିଥିବା ମୋର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ମୋତେ ନିର୍ବାଚନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇ କହିଥିଲା ମୁଁ ଜିତିଲେ ସବୁ ବ୍ୟଙ୍ଗକାରଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଯୋଜନାରେ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ଦେବି । ସହଜେ ତ ବ୍ୟଙ୍ଗକାରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯାହା କାହାକୁ ଅଛପା ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ‘ଲୁ’ ଅକ୍ଷରର ଅବସ୍ଥା ଯାହା ସାହିତ୍ୟରେ ବ୍ୟଙ୍ଗର ଅବସ୍ଥା ତାହା । ନ ରହିଲେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ଖଣ୍ଡିଆ, ରଖିଲେ ତା’ ଉପରକୁ କାହାର ଆଖି ଯାଉନି । ଯାହାହେଉ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ଲୋଭରେ ତାକୁ ମୁଁ ମୋ ନିଜର ଭୋଟ ଖଣ୍ଡିତ ଦେଇଥିଲି । ଏହି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ମିଳିଲେ କ’ଣ କରିବି ତା’ର ହିସାବ ଅନ୍ତତଃ ପାଞ୍ଚ ଶହ ଥର କରିସାରିଥିଲି । ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟିକ କଥାଟି ସତ ଜାଣିଥିଲେ ବି ଅତି ପ୍ରିୟ ସାଙ୍ଗ ବୋଲି ଅବିଶ୍ୱାସ କାହିଁ କେଜାଣି କରିହେଉ ନ ଥିଲା ।

ଏଥର ପୁଣି ଦେଖାହେଲା । ସତକଥା ହେଲା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ନିର୍ବାଚନ ବେଳକୁ ପୁରୁଣା ସାଙ୍ଗକୁ ମନେ ପକେଇ ଦେଖା କରିବାକୁ ସେ ଆସିଥିଲା । କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଟଙ୍କା କଥା ପଚାରିଲି । ସେ କହିଲା ଏତେ ଦୂରରୁ ଯୋଜନା ରାସ୍ତାଦେଇ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଆସି ପହଞ୍ଚିବାକୁ ସମୟ ଲାଗିଲା । ଆଜିକାଲି ରାସ୍ତାଘାଟର ଅବସ୍ଥା ଯାହା କଡ଼ା ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ଭିତରେ ବନ୍ଦୁ ହାତହେଇ ତୋ ଟଙ୍କା ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ନିର୍ବାଚନ ଆଚରଣ ବିଧି ଲାଗୁହେଇଗଲା । ନିର୍ବାଚନ ସରିଲାବେଳେ ଦିନେ ଦୁଇ ଦିନ ଭିତରେ ମୁଁ ନିଜେ ଆଣି ତୋ ହାତରେ ଦେଇଯିବି । ପଚାରିଲି, ଗାଁକୁ ଏଯାବତ୍ ଭଲ ରାସ୍ତାଟିଏ ହେଲାଣି । ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ଘର ଅନ୍ଧାର । ଚାକିରି ନାହିଁ, ଦରଦାମ୍ ଆକାଶଛୁଆଁ । ପ୍ରତି କାମରେ ଦୁର୍ନୀତି । ଏଥିରେ କହୁଛୁ ଦେଶରେ ବିକାଶ ହାର ଶୀର୍ଷରେ । ମୋ କଥା ଶୁଣି ସାଙ୍ଗ ହସିଲା । କହିଲା, ଅଛ ହେ ନା । ଆଖି ଖୋଲା ରଖ । ତୋତେ କେବଳ ରାସ୍ତା ଦେଖାଯାଉଛି ହେଲେ ଗାଁର ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକମାନଙ୍କ ରୋଜଗାର ପାଇଁ ପାନ ଦୋକାନ, ଚାଉଳନି ଜଳଖିଆ ଦୋକାନ କ୍ୟାବିନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶସ୍ତ ଫୁଟପାଥ ଅଛି ସେତକ ଦେଖିପାରୁଛୁ ! ଘର ଅନ୍ଧାର କଥା କହୁଛୁ ଧରିନେ ଘରକୁ ଲାଇଜ ଆସିଲା । ଝିଆରି ପାଇଁ ତାର, ଲାଇଜ ପଞ୍ଜା ଇତ୍ୟାଦି କିଣିବୁ । ତାକୁ ପୁଣି ବ୍ୟବହାର କଲେ ପ୍ରତି ମାସରେ ବିଲ୍ ଗଣିବୁ । ତା’ ଛଡ଼ା କରେଣ୍ଡ ଲାଗିବାର ଭୟ ଅଲଗା । ପ୍ରତିବର୍ଷ କେବଳ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ କରେଣ୍ଡ ଲାଗି କେତେ ଲୋକ ମରୁଛନ୍ତି ଜାଣିଲେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ ଲାଇଜ କଥା ମନରେ ଧରିବୁନି । ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ନିଅନ ଲାଇଜ ଲାଗିଛି । ପୃଥିବୀର ଅନେକ ବିଖ୍ୟାତ ଲୋକ ପିଲାବେଳେ ଏଇ ରାସ୍ତା କଡ଼ ଲାଇଜ ତଳେ ପଢୁଥିଲେ । ତୋର କ’ଣ ଇଚ୍ଛା ହେଉନି ତୋ ପିଲାମାନେ ବଡ଼ ହୋଇ ବିଶ୍ୱରେ ନାଁ କରନ୍ତୁ ? ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ପିଲାଙ୍କୁ କହିବୁ ଏଇ ରାସ୍ତା କଡ଼ ଲାଇଜ ପୋଷ୍ଟ ତଳେ ଖୋଲା ପବନରେ ବସି ପଢ଼ିବେ । ଆଉ ରହିଲା ଦରଦାମ କଥା । ଯେଉଁ ଲୋକ ତା’ ମା’ କି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଏ ସେ ଦରଦାମ ବୁଦ୍ଧି କଥା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତା । ବାହା ହୋଇ ଘରକୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଣିଛୁ କ’ଣ ରୋଷେଇ ଘରେ ଖଟେଇବାକୁ ? ଦେଖୁନୁ ବୁଲି ନିଆଁ ଧାସରେ ଭାଉଜଙ୍କ ଗୁଲୁଗୁଲିଆ ଚେହେରା କେମିତି ଝାଉଁଳିଗଲାଣି ।

ଧରିନେ ସବୁ କିଛି ଶସ୍ତା ହୋଇଗଲା ତେବେ କ’ଣ କରିବୁ । ଚାଉଳ, ତାଲି, ପରିବା, ତେଲ, ଗ୍ୟାସ, ବାସନକୁଶନ ଏମିତି କେତେ କ’ଣ କିଣିଲେ ଯାଇଁ ରୋଷେଇ ହେବ । ଏତେ ଝମେଲା କରି ଲାଭ କ’ଣ ? ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍କୁଲରେ ମାଗଣା ଭୋଜନ, ତୁମ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କାରେ ଡାଲମା ଭାତ । ତୁ ଯେତେ ଶସ୍ତାରେ ସଉଦା ପରିବା ପତ୍ର କିଣ ପଛେ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କାରେ ଘରେ ଭାତ ଡାଲମା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏତେ ଶସ୍ତା ପରେ ବି ତୁମକୁ ଦରଦାମ ବୁଦ୍ଧି ବାଧୁଛି ? ନା ରୋଷେଇବାସର ଚିନ୍ତା ନା ସୁଦରା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଅଧା ବୟସରେ ବୁଢ଼ୀ କରିବାର ଦୁଃଖ ! ବିଜ୍ଞାପନରେ କ’ଣ ଦେଖୁନୁ ମିଛ ଦୁନିଆରେ ଗୋଟିଏ ସତ, ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କାରେ ଡାଲମା ଭାତ । ବାକି ସବୁ ମୋହ ମାୟା । ବିକାଶ କଥା କହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମାୟାରେ ଫସିବୁନି । ସେମାନେ କେବେ ତୋର ମଙ୍ଗଳ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେତେଦିନ ଯାଏ ଗରିବ ଥିବୁ ବିପିଏଲ ସୁବିଧା ପାଉଥିବୁ । ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଗଣାରେ ଚଳିଯିବୁ । ଦୁନିଆରେ ସବୁରୁ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ସିଏ ଯାହା ପାଖରେ ବିପିଏଲ କାର୍ଡ ଖଣ୍ଡିତ ଅଛି । ଏବେ ଦେଶରେ ଅଣୀ କୋଟି ଲୋକ ବିପିଏଲ । ଭଗବାନ ଚାହିଁଲେ ଆଗାମୀ ଦଶନ୍ଧି ଭିତରେ ଶତକଡ଼ା ଶହେ ଭାଗ ବିପିଏଲ ହୋଇଯିବେ । ତା’ପରେ ପୁରା ଦେଶରେ ସମସ୍ତେ ସବୁକିଛି ମାଗଣାରେ ପାଇବେ । ଏବେ କହ ଚାକିରି କରି ଘର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ମାସସାଲ ବେଠି ଖଟିବା ଭଲ ନା ନିଜକୁ କାଗଜପତ୍ରରେ ଗରିବ ଦେଖେଇ ବିପିଏଲ ହୋଇ ମାଗଣା ସେବା ପାଇବା ଭଲ ? ତେଣୁ ବିକାଶର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଖୁ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରନା । ହେଲେ ଅସୁବିଧା ।

ବିଜ୍ଞାପନ କଥାଟି ଶୁଣି ମୋ ବୁଦ୍ଧି ସବୁ ବମେଇ ଲଢୁ ଭଳି ଲାଗିଲା । ଖବରକାଗଜ କି ଟିଭିରେ ଦୁଧ, ଖେଳ କି ସିନେମା ସିରିଏଲ ଦେଖେ କି ନ ଦେଖେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଖେ । ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଚଳନା ଦେଖେଇ ତରୁ କେ ଆଗେ ଜିତ୍ ଜଣାଉଥିବା ସବୁ ବିଜ୍ଞାପନ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା ଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଦିଏ । ଆମ ଦେଶ କେତେ ପ୍ରଗତି କଲାଣି ତାହାର ସୂଚନା ମୋ ଭଳି ଲୋକ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଏ, ଯଦିଓ ବାସ୍ତବରେ ସେମିତି କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉନି । ଅବଶ୍ୟ ଏହା ସତ୍ୟ ମୋତେ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉନି ମାନେ ନୁହେଁ ଯେ ଦେଶରେ କିଛି କାମ ହେଉନି । ଏହାକୁ ମୋର ଅଜ୍ଞାନତା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ । ମୁଁ ବିକାଶଶୀଳ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନାଗରିକରୁ ଏହା ଭିତରେ ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନାଗରିକ ହୋଇଗଲିଣି, ତାହା ମୋତେ ଏବେ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା । ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ମୋର ହୃଦୟଙ୍ଗମ ହେଲା ଯେ ବିଜ୍ଞାପନ କେବଳ କୌଣସି ଅତଳ ବସ୍ତୁକୁ ବଜାରରେ ଚଳେଇ ଦେଇପାରେ ତାହା ନୁହେଁ ସରକାର, ନିର୍ମାଣ, ବିଭାଜନ ଏପରିକି ଦେଶ ବି ଚଳେଇପାରେ । ଘନ ଘନ ବିଜ୍ଞାପନ ଦ୍ୱାରା ଅସତ୍ୟକୁ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ କରେଇବାରେ

ସବୁ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । କାଲି ଯାହା ଅସତ୍ୟ ଥିଲା ଆଜି ଚାହାଁଛି ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟୟ ହେଲାଣି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ଆୟର ସିଂହଭାଗ ବିଜ୍ଞାପନରେ ସେଥିପାଇଁ ବୋଧହୁଏ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ । । ସତକଥା ହେଲା ବିଜ୍ଞାପନ ନଥିଲେ ମୁଁ ଜାଣିପାରିନଥାନ୍ତି ଯେ ଆମର ଏଠି ଗୋଟିଏ ସରକାର ଅଛି ଓ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ସରକାର ଗଠନ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ହୁଏ ବୋଲି । କୋର୍ଟ କିମ୍ବା ତାଲୁକାଧୀନ ବାହାରେ ବସିଥିବା ଜ୍ୟୋତିଷୀର ଭୂମିକା ଯାହା ସରକାରୀ ବିଜ୍ଞାପନର ଭୂମିକା ତାହା । ମରୁଥିବା ଲୋକ କିମ୍ବା କେସ୍ ହାରୁଥିବା ଲୋକକୁ ମିଛ ହେଉ ପଛେ ଜ୍ୟୋତିଷୀ ଯେତେବେଳେ କୁହେ ତୋର ଆୟୁଷ ଶହେ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଏ କେସ୍ରେ ତୁ ହିଁ ଜିତିବୁ ସେତେବେଳେ ଲୋକଟି ଭିତରେ ଅସମ୍ଭବ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଆସିଯାଏ । ନିରାଶ ହୋଇଯାଇଥିବା ଲୋକ ଭିତରେ ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାତି ଉଠେ । ଏହି ସକାରାତ୍ମକ ବିଶ୍ୱାସ ତାକୁ ରୋଗ ସହ ଲଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସରକାରୀ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଖେ ମୋ ଭିତରେ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ଜାତ ହୁଏ । ବିଶେଷ କରି ନିର୍ବାଚନ ସମୟର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ଯେମିତି ବିକାଶ କରିବାକୁ ବୋଧେ ଆଉ କୌଣସି କାମ ବାକି ନାହିଁ । ଭୂମିକୁ ଭୂମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଆଡ଼େ ବିକାଶ ହୋଇଯାଉଛି । ଏପରି ଏକ ବିକଶିତ ଭୂମିରେ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ମନ କହେ । ଭୟ ବି ଲାଗେ । କାରଣ ବିନାଶ ପରେ ବିକାଶ ହୁଏ ଆଉ ଆଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ବିକାଶ ହେଲେ ବିନାଶ ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶର ଦୁଇ ସୀମା

ଭିତରେ ବିକାଶର ଭାରସାମ୍ୟ ରହିଲେ ଭଲ । ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଭିତରେ ରହି ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଗୁରୁ ନିଜେ ହୁଅ । ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଅତ୍ୟଧିକ ରଣ କରି ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ହେବାର ଚେଷ୍ଟା ଯେମିତି ବିନାଶ ନ ଆଣେ ।

ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ କ୍ରମାଗତ ଉଦ୍ଭାବନ ହେବୁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଗତି ହେଉଛି ଗରିବଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନେକ ବିଲିୟନକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାବେଳେ କିଛି ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ତ୍ରିଲିୟନକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଭଲ ଖବର ହେଉଛି ଦେଶରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହେଉ କି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି, ସବୁଥିରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଛି । ଏହିକି ଯେ ବିଜ୍ଞାପନସର୍ବସ୍ୱ ଗଣମାଧ୍ୟମ, ଆତ୍ମପ୍ରଚାର ସର୍ବସ୍ୱ ଶାସକ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୋଧୀ ଓ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଡିନି ମାଙ୍କଡ଼ ଭଳି ମୂକ, ବଧୂର, ଅଶ୍ୱ ଜନତାଙ୍କୁ ନେଇ ଦେଶ ଏବେ ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ବୌଦ୍ଧରେ ସାମିଲ । ବିଜ୍ଞାପନର ଗ୍ରାଫ, ଷ୍ଟାଟିଷ୍ଟିକସ ଆଉ କେତେକ କ’ଣରେ ବିକାଶ ହୁ ହୁ ହୋଇ ବଢୁଥିଲା ବେଳେ ଆମ ଭଳି ଭକ୍ତୁଆ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କାର ଲୋଭରେ ଯେଉଁ ଡିମିରେକୁ ସେହି ଡିମିରେ ପଡ଼ିଲେ କିଏ ଦେଖୁଛି !

—ବନମାଳୀ ଭବନ, ଖାନ ନଗର, କଟକ
ମୋ: ୯୪୩୭୦୧୦୭୫୮

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ଜନ୍ମଭୂମିର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ
ସଂଗ୍ରାମ ମହାପାତ୍ର
ପ୍ରକାଶକ-ଗଙ୍ଗାଧର ତ୍ରିପାଠୀ, ପ୍ରାଚୀ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ବିନୋଦ ବିହାରୀ, କଟକ-୨, ମୂଲ୍ୟ-୨୦୦ଟଙ୍କା

କଳିଙ୍ଗର ସୀମା ସରହଦକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭୌଗୋଳିକ ତଥା ସାଂସ୍କୃତିକ ଭୂଖଣ୍ଡରେ ପରିଚୟ ଦେବାଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ କରିବା ଯାଏ ଏବଂ ଏହି ଭୂଖଣ୍ଡକୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ପରିଚୟ କରାଇଥିବା ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ ନେଇ ଚମତ୍କାର ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଛି । ୧୦ଜଣ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କର କୀର୍ତ୍ତି ଉପରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନା କରି ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଲେଖକ ମହାପାତ୍ର ସାମନାକୁ ଆଣିଛନ୍ତି । ପୁସ୍ତକଟି ଗବେଷକ ଏବଂ ଇତିହାସ ଅନୁରାଗୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଦୃତି ଲାଭ କରିବ ବୋଲି ଆଶା ।

ଡେଣା ଦର୍ପଣ
ଡାକ୍ତର କୃଷ୍ଣ ରଥ, କାବ୍ୟଲୋକ
ଗ୍ୟାରେଜ ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨, ମୂଲ୍ୟ- ୨୦୦ଟଙ୍କା

ପୁସ୍ତକରେ ୯୮ ଟି କବିତା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । କବିତା ଗୁଡିକରେ ସାମାଜିକ ଚିତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଜୀବନ ସହିତ ଡାକ୍ତର ରଥଙ୍କ କବିତାଗୁଡିକ ଅଜ୍ଞାଜ୍ଞା ଭାବେ ଜଡ଼ିତ । ଏଥିରେ ସମାଜରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାଗୁଡିକ ଅତି ନିଖୁଣ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଠି ଯେ କୌଣସି କବିତା ପାଠ କରିବେ ତାହା ସମାଜକୁ ସଚେତନତାର ବାଉଁଶ ଦେଉଥିବା ଦେଖାଯିବ । କବିତାଗୁଡିକୁ ପାଠକଲେ ତାହା କବିଙ୍କ ଜୀବନ ମନସ୍କର ନିଆରା ଚିତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହା ପାଠକଙ୍କୁ ଆମୋଦିତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା ।

କଥା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ
ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ - ଅଭିଷେକ କାଶ୍ୟପ, ଅନୁବାଦ - ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି,
ପ୍ରକାଶନୀ - ଅଭିମାନ, ମୂଲ୍ୟ - ୧୨୦ ଟଙ୍କା

‘କଥା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ’ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ ହିନ୍ଦୀ ସାହିତ୍ୟର ବିଶିଷ୍ଟ କଥାକାର ଅଭିଷେକ କାଶ୍ୟପଙ୍କ ରଚିତ କେତେଗୁଡିଏ ଗପର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ଗପ ଗୁଡିକ ପଢି ସାରିଲା ପରେ ମନେ ହେବ ଯେମିତି ଆଖି ଆଗରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି ଘଟଣା ସମୂହ । ଅନୁବାଦିକା ଭାବରେ ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି ଖୁବ ସହଜ ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦ ଖୋଜି ଆଣିଛନ୍ତି ଗଳ୍ପ ଗୁଡିକରେ ମୌଳିକ ଛୁଆଁ ଦେବା ପାଇଁ । ଗଳ୍ପ ସଂକଳନରେ ସଂଯୋଜିତ ଚିତ୍ରଗୁଡିକ ସୁଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଛି । ଯାହା ପାଠକଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଘର୍ଷ କରିବ ବୋଲି ଆଶା ।

ଦିଆସିଲି ଖୋଳ ପରି କୁର୍

ମହିଳାଙ୍କର ଫ୍ୟାଶନେବଲ ଆସେସରିଜ ଭିତରେ କୁର୍ ଅନ୍ୟତମ । ପୋଷାକ ସହ ମଧ୍ୟାତ କରି କୁର୍ ଧରିବାକୁ ମହିଳାମାନେ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଓ ଡିଜାଇନ୍‌ର କୁର୍ ବଜାରରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ । ଏହାବାଦ୍ କିଛି ଅଜବ ଡିଜାଇନ୍‌ର ବି କୁର୍ ରହିଛି । ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ କ୍ୟାଚା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ଫ୍ୟାଶନ ଶୋ'ରେ ମଡେଲମାନେ କ୍ୟାଚି କରିପାରିବେ । ଯେମିତିକି ଦିଆସିଲି ଖୋଳ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଏକ କୁର୍ । ଦେଖିବାକୁ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ଦିଆସିଲି ଖୋଳ ବା ମଧ୍ୟାତ ବସ୍ତ୍ର ପରି ଲାଗେ । ଏହାକୁ ଏମିତି ଡିଜାଇନ୍ କରାଯାଇଛି ଯେ, କୁର୍କୁ ସାଇଡରୁ ଅଧା ଖୋଲିଦେଲେ ଖୋଳ ଭିତରେ ଥିବା ଦିଆସିଲି କାଠି ଦେଖାଗଲା ଭଳି ଲାଗିବ । ସେ ଯାହା ବି ହେଉ କଳା ରଙ୍ଗର ଏହି କୁର୍ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷକ । ଆଉ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୭୨୫ ଡଲାର ।

୩୫୦ ଫିଲିୟନ ଗଛ ଲଗାଇ ରେକର୍ଡ

ଆଧୁନିକୀକରଣ ନାଁରେ କଟାଚାଲିଛି ଗଛ । ଫଳରେ ବିଗତିବାକୁ ଲାଗିଛି ପରିବେଶ ସନ୍ତୁଳନ । ବଢି ଚାଲିଛି ବିଶ୍ୱତାପନ । ଏହାକୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ରୋକା ନ ଗଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନ ହୋଇଯିବ ଦୁର୍ବିଷୟ । ଏହି କଥାର ମର୍ମ ଭଲଭାବେ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି ଇଥିଓପିଆ ସରକାର ଓ ଜନତା । କାରଣ ଏଠାକାର ଜଙ୍ଗଲ ଅବସ୍ଥା ଘଟି ମାତ୍ର ୪% ରହିଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଏଠାକାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅବି ଅହମ୍ମଦ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କଥା ଚିନ୍ତା କଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କ ସହ ହାତ ମିଳାଇବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ ସାରା ଇଥିଓପିଆବାସୀ । ଇଥିଓପିଆର ୧୦୦୦ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଏକା ସମୟରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କଲେ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ୨୦୦ ଫିଲିୟନ ଚାଟା ଲଗାଇବା । ହେଲେ ଦିନ ସରିବା ବେଳକୁ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ରେକର୍ଡ ସ୍ତରର ଅର୍ଥାତ୍ ୩୫୦ ଫିଲିୟନରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ହୋଇଛି । ଖାସ୍ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ପାଇଁ ସେଦିନ ଅନେକ ସ୍କୁଲ, ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ଯେମିତିକି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଏଥିରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିବେ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅବି ଅହମ୍ମଦ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଯେମିତି ୪ ବିଲିୟନରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରାଯିବ ।

କୁକୁରର ଫେକାର ସନ୍ତୁଳନ

ଜିମାଲ କୁକୁ ମାତରେ ବସି ଦେଓଲଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଗ୍ଲାସ ରଖି ନାତିବାର ଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା । ଫଳରେ ଗୀତଟି ସୁପର୍ ହିଟ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ବସି ଦେଓଲଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରି ପାରୁଛି ଏକ କୁକୁର । କାରଣ ଏହି କୁକୁର ତିନୋଟି ପାଣି ଗ୍ଲାସକୁ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରି ନେଇପାରୁଛି । କୁକୁରଟିର ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଭିତରୁ ଏବେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଚହଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଭିଡିଓରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି କୁକୁରଟି ପାଟିରେ ଏକ ଛୋଟ କାଠପଟା ଧରିଛି । ସେହି କାଠପଟାର ଦୁଇ

ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇଟି ପାଣି ଗ୍ଲାସ ରଖାଯାଇଛି । ଏହା ବାଦ୍ ତା' ମୁଣ୍ଡରେ ବି ଅଛି ଏକ ପାଣି ଗ୍ଲାସ । ସେ ଏହି ତିନି ଗ୍ଲାସକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରି ପାହାଚ ଚଢ଼ୁଛି । ଅନେକେ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଏକ ଆର୍ମି କୁକୁର ହେଇଥିବ ; ଯାହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ତାଲିମ ଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ ସେ ଯାହା ବି ହେଉ କୁକୁରଟିର ଏଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବାର ଦକ୍ଷତା ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ଜିଣି ନେଇଛି ।

